

અપદેશ.

— ૧૦૬૫ —

પૂજ્યારામ મહારાજની અનાવેલી ગમાવાળુ અને
કોળા બકલાના અનાવેલાં પદ તથા નન્સિંહ
મેહેતાની દુદી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર બાગુડે.

ત્રાણુ દરવાજા — અમદાવાદ.

આદિતિ ૫ મી પ્રત ૩૦૦૦

ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય સહિ, જેમાં હય વિશેષાઃ
નર નારી સહિ વાંચજે, પુરણ જ્ઞાન ઉપદેશ.

અમદાવાદ.

ધી રાજનગર ટાઇપસેટિંગરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પટેલ જેશંગભાઈ મુળજીએ છાપેયા.

સંવત ૧૯૬૩

સને ૧૯૦૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૩૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કામ ઉપદેશ

વિષય ૬ : ૬૨

॥ सार.

राम.

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

२०३३

राम राम

राम

राम

राम राम

राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

विधापीठ अशाति
अमदावाद
गणेश्वरी प्रेस प्रिन्टिंग संभार

જ્ઞાન ૬.

સ્તુતી.

જો પ્રભુ ભવસાગરસે તારો, કાળ મૃત્યુ ભય શોક નીવારો;
તુમ વીના મેરે જોર નહી કાઠ, સુખસાગર પ્રભુ તુમહો સોઠ.

મંગળાચરણ.

રામ ગાવ રાય ધ્યાવા, રામજી વિચાવિસામા રામજી વીચાવી-
સામા, હરીજોરામ રામા રામા, રામા રામારધુભાઈ રાય રામા. ૧
ભાઈ મંગલાચેજો મંગળ રાવવાચે ગુણુગાના વાચે ગુણુ ગાયન.
હરીજો રામ રામા રામા, રામરાયા રધુભાઈ રાયા રધુભાઈ. ૨
કલ્યાણુચેજો કલ્યાણુ, રામ કલિશલ્યાચે જાળ કલિશલ્યાચે જાળ,
હરીજો રામ રામા રામા રામા રાય રધુભાઈ રાયા રધુભાઈ. ૩
હો અક્ષરાચે સાર, દામ સત્વળાચે આધાર, સત્વળાચે આધાર,
હરીજો રામ રામા રામા, રામા રાયા રધુભાઈ, રાયા રધુભાઈ. ૪
રામ કલિશલ્યાચે દાની રામદાસા અલીમાની, દાસા અલીમાની,
હરીજો રામ રામા રામા, રામા રાયા રધુભાઈ રાયા રધુભાઈ. ૫

સુરદાસજીનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧ જુ.

રાધે કહો મેરે પ્યારે, ભજો મેરે પ્યારે, જપો મેરે પ્યારે.
ભજત ગોવીંદ ગોપાળ, રાધે કૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે. ૧ કૃષ્ણજીકો
લાલ લાલ અખીઆં હો ભાવ લાલ અખીઆં, જોશી ખીલીરે
ચુલાળ રાધેકૃષ્ણ. ૨ શીરપર મુગટ ખીરાજો, હો મુગટ ખી-
રાજો બંશી શોભેરે રસાળ, રાધેકૃષ્ણ. ૩ પીતાંબર પટકુળવાળી
હો પટકુળવાળી, કંઠે મોતનકી માળ, રાધેકૃષ્ણ. ૪ શુભકાને
કુંડળ જળકે, હો કુંડળ જળકે, તીલક શોભેરે લેલાટ. રાધેકૃષ્ણ
સુરદાસ ચરણ બલીહારી, હો ચરણ બલીહારી, મેતો જનમ
જનમ તેરો દાસ, રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે. ૬

પદ ૨ જુ.

મીલને સુદામાજી આજે, સુદામાજી આજે, બકો કહીજો સમા-
ચાર, મીલને સુદામાજી આજે. ૧ દારે દુટ કપડે અમારે, હે
કપડે અમારે મેતો દરખાસ તેરો દાસ. દાસ મીલને ૨ સુરદાસ જોડ

તોફાન લાગે હો તોફાન લાગે, લાગે ભગવત પુપાય, મીલને. ૩
 હસી ચોભ્યાં રાણી રક્ષમાણી, હો રાણી રક્ષમાણી કોણુ લગે
 તમારો ભાત. મીલને. ૪ બાલપણુકે મીત્ર અમારે હો મીત્ર અ-
 મારે, ભણુતા એક નીચાળ, મીલને. ૫ સુરદાસ ચરણુ બક્ષીદારી,
 હો ચરણુ બક્ષીદારી, મેંતો જનમ જનમ તેરો દાસ. મીલને. ૬

પદ ૩ શ્રું.

હરીજનકુ હરીનામ, બડો ધન હરીજનકુ હરી નામ.
 બીન રખવાસે ચોર નહી ચોરત સુવતહે સુખધામ; બડો ધન૦
 દીન દીન હોને રવાદી દોહડો, ગટત નહી કજુ દામ. બડો ધન૦
 સુરદાસ પ્રભુ શેના જાકી પારસણું કહા કામ. બડો ધન૦

પદ ૪ શ્રું.

કાયકુ દેહ ધરી, ભજન વીના કાયકુ દેહ ધરી,
 ગર્ભવાસમાં ભક્તિ કણુલી, બહાર કહાડયો શ્રાદ્ધરી. ભજન૦ ૧
 કોલ દેકર બહાર નીકળ્યો, પીછે છુદી ફરી, ભજન૦ ૨
 સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના જતુની તેરી ભારે મરી. ભજન૦ ૩

પદ ૫ શ્રું.

કેતે ગયે જખમાર, ભજન વીના કેતે ગયે જખમાર;
 પ્રભાતે ઉડી નાવત ધોવત, પાલતણે આચાર. ભજન૦ ૧
 દગા ધર્મકો નામ ન જાણ્યો, એમો પ્રેત ચંડાળ. ભજન૦ ૨
 આપ હુમે ચોરનકુ હુગાવે, ચલે લોભકી ભાર. ભજન૦ ૩
 ગાળા છાપા તીવ્રક જનાયા, દગ ખાયે સંસાર. ભજન૦ ૪
 સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, પડે નર્ક કે દાર. ભજન૦ ૫

પદ ૬ શ્રું.

કયુંરે નિંદબર સોયા, મુસાફર કયુંરે નિંદબર સોયા;
 મુનસાદેહી દેવતાકુ ફલેભ, જન્મ અકારન ખોયા. મુસાફર૦ ૧
 ધન દારા જોજન સુત તેરો, વામે મન તેરા મોહ્યા. મુસાફર૦ ૨
 સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પંથકુ, પીછે નેતુબર રોયા. મુસાફર૦ ૩

પદ ૭ શ્રું.

જોતું કૃષ્ણનામ ચીત ધરતો, શ્રી કૃષ્ણનામ ચીત ધરતો;
 જમકે ત્રાસ સભે મીઠ જાનો, ભકત નામ તેરે પડતો. જોતું. ૧
 આગલો જનમ તેરો પીછલો જનમ તેરો;
 અમકો જનમકી સુધરતો. જોતું શ્રી૦

સુરદાસ કહે વૈકુંઠમાં જાતાં શીર ન કાઢ પકડતો. એવું શ્રી ૭
પદ ૮ મું.

દ્રવ્યની ચરણુન કરે, ભરસો દ્રવ્યની ચરણુન કરે;
શ્રી વદનન નખ ચંદ્રછટા પીન, સખ જુગમે અધેરે. ભર૦ ૧
સાધન ઓર નહીં આ કલીમે હરી નામસેં હોત નાવેકા;
સુરદાસ કહે હો દીન આધિજા, વીના મુક્તકા ચેરે. ભર૦ ૨

પદ ૯ મું.

કાઢ મેરે કામ ન આયો, હરી વીના કાઢ મેરે કામ ન આયો.
આ જુડી માયા કે સીને, રતનજેસો જનમ ગુમાયેન. શ્રીહરી૦ ૧
કંચન કલરા ચીતર વીચીતર, રચી રચી ભોવન બનાયો;
તામે તતક્ષણુ ઘડી કાઢ્યો, રચી રચી ભોવન બનાયો. શ્રીહરી૦ ૨
ધર તરીયા કહે મેં સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાયો.
અંતરમે છુપી ભીતર, ડગ એક ન પોચાયો. શ્રી હરી૦ ૩
સો સુકીત કર એક એક સુત જાયો, બોતલી લાડ લડાયો.
કાઢ લીયો કડીયા ધાગો અગતસુ બદન જલાયો. શ્રી હરી૦ ૪
અધમ ઓધારણુ ગુણકા તારણુ, સેધ પ્રભુ કયું તે વીસારયો.
ના લીયો નામ રહ્યા મન ધોડા, સુરદાસ પરતાયો. શ્રી હરી૦ ૫

પદ ૧૦ મું.

કેવું તે વહાશે વહાણું, ઘેલા પ્રાણી કેવું તે વહાશે વહાણું.
લાડીને લાવું પુત્ર પરણાવું, કાલેની વાત ન જાણું. ઘેલા૦ ૧
બળીરાજ કહે લઈ ઇંદ્રાસન. જગન કીધા નવાણું. ઘેલા૦ ૨
જગદાતા જુગદીક્ષ ન જોળખ્યા, ક્ષણું એક ન રહેવાણું. ઘેલા. ૩
કાયા જુડી તે ગાયારે જુડી, જુડું તે ઘર કેરું નાણું. ઘેલા૦ ૪
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજલ્યો, ઓચીંતું આવશે આણું. ઘે. ૫

પદ ૧૧ મું.

કાલનો શોરે ઉધારો, પ્રાણી કાલનો શોરે ઉધારો. ઘેલા૦ ૧
આપી ઉધારે ને વળતી વીચારે, એવા વહેતા મનને વારે. ઘેલા૦ ૨
સો કમ્યા તેલો સુખંટ કહેવાયા, તેનો સાથે સંધરો. ઘેલા૦ ૩
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજલ્યો, નહીં આવે આવો વારો. ઘેલા૦ ૪

પદ ૧૨ મું.

એસે સંતનકી સેવા, કર મન એસે સંતનકી સેવા,
સીધ સંતોષ સદા ઉરજીનકે, નામ રામકા લેવા. કર૦ ૧
આન ભરોસો હરદે નહિં જનકે, બજન નીરંજન દેવા. કર૦ ૨

જીવત મુકત કરે જગમાંહી, જડ નારદ શુની દેવા. કર૦ ૩
જીવકે ચરણ કમલકુ ધમ્મત, પ્રાગ શુભનાં રેવા. કર૦ ૪
સુરદાસ કર ઉત્તરી સંકેત, મીલે નીરંજન દેવા. કર૦ ૫

પદ ૧૩ સું.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો, એહી અચરત મોહે આયો;
ગજ એર આદ લડત જળ બીતર લડત લડત મજ હારયો,
જગ પુર સુંદ રહી જલ ઉપર, તજ હરી નામ પોકારયો. નાથ૦ ૧
સાવરોકે ઘોર સુદામાકે તાંદુલ, રૂચી રૂચી ભોગ લગાયો;
દુરજોધનકો મેયો ત્યાગી ગયે, બાજી વીદુર ઘેર પાયો. નાથ૦ ૨
પેડ પાનાગ કાળીનાગ નાથ્યો, ફેણુપર નરત કરાયો;
મીસે જાવરધન કર પર ધારયો નદધેર લાલ કહેવાયો. નાથ૦ ૩
અગાસુર માર્યો, અગાસુર માર્યો, દાવાનાગ પાન કરાયો;
ગ્યંબ ફોડી હીરાકશ માર્યો, નરસંગ નામ ધરાયો. નાથ૦ ૪
ગમ્તમેલ ગજ શુશુકા તારો, ધરપતીકો ચીર ખતાયો;
પપપાન કરતા પુતના મારી, કુળજીકો રૂપ બનાયો. નાથ૦ ૫
ખોલ કાટકી પાદલ ગરકકુ નીજ સંતાયો;
છુટે નહી રાધાજીકો કંગન, એા બલ કોહારે છુપાયો. નાથ૦ ૬
જાગી જાકો ધ્યાન ધરતહે, ધ્યાન ધરત નહી આયો,
સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલન, જમોદાકી ધન ચરાયો. નાથ૦ ૭

પદ ૧૪ સું.

કોણુ ગતિ અજનાથ અજ મેરી કોન ગતિ અજનાથ;
અજન ગિમુજ અર રગરણુ નહી, શીન્ત વીશયા સાથ. અખ૦
હું પતિન અપરાધી પુરણુ આચરું કમે ખીકાર. અખ૦
કામ કોષ અર લોભચીત વશ નાથ તુમહી ખીસાર. અખ૦
અજ ચરણ શરણુ લપટાણુ રાખી લો મહારાજ. અખ૦
સુરદાસ પ્રભુ પતિન નાથન, સરણુકો ખીરદાસ બારે. અખ૦

પદ ૧૫ સું.

રાખો તેસે રહું, જસે હરી રાખો તેસે રહું;
કોઇ દીન બોજન દોરે કૃપા કરી કોઇ દીન ભુખ સહુ જસે ૨
કોઇ દીન ચડત તોરંગ રાજબારી, કોઇ દીન બાર બહુ જસે
કમલ નયન ધનશામ મનોહર, અનુચર ભયો મેરહુ. જસે. ૩
સુરદાસ પ્રભુ બકત કૃપાનીધી તમારે ચરણુ સહુ. જસે. ૪

પદ ૧૬ સું.

સુંદર બેખ બન્યો મોવાળા, સુંદર માણું સખા સંગ; સું.

સુંદર ભેખ ખન્યો નંદલાલા.

૨૬.

સુંદર પંચ સુંદર હરી અવની, સુંદર મોરલી શબ્દ રસાળા. ૧

સુંદર લોક સદાગ્રી મીઝ સુંદર સુંદર વહી જશોદા કે લાલા. ૨

સુંદર ભોજન ખચન ગતી સુંદર, સુંદર હળધર કૃષ્ણ કૃપાળા. ૩

સુંદર ગોપી ચીતવન સુંદર, ગુન ગાધવ કે રહી બીચારા. ૪

સુરદાસ પ્રભુ સખ બાંધ સુંદર સુંદર શાગશું ભેગ આવતારા. ૫

પદ ૧૭ મું.

ઘેર ઘેર નહી આવે અવસર, ઘેર ઘેર નહી આવે.

જો બાણે તો કરશે લલાઇ, જનમો જનમ સુખ પાવે. અં ૧

ધન જોખન અંબલીકા પાણી, વણસતા ઘેર નહી લાગે. અં ૨

તન છુટે ધન કોન કાગકો, કાપકુ કરપીણ કહાવે. અં ૩

બનકો મન શ્રી કૃષ્ણ લાગ્યો, વાકુ જુઠું ન ભાવો. અં ૪

સુરદાસકી એહ વીનતી, હરખી નીરખી ગુણુ ગાવો. અં ૫

પદ ૧૮ મું.

કો પત રાજે મેરી સાગ વીના કો પત રાજે મેરી:

અંધકો અંધ દુષ્ટ દુર્લોધન, આણી સભા મધ્યે ઘેરી: સાં ૧

મહામતી હીણુ ભયા જો રાગ, પકર લાઇ જુવેરી. સાં ૨

ભીષ્મ દ્રોણુ કરણુ દુરલોધન, કોતહું ન પાછી ટેરી. સાં ૩

જો વીરનાસ આશ મેરે મનમે, કહું કરણુ મયે તેરી. સાં ૪

આઇ સાહે કયો કરણા, ખુડત રાખો આ ભેરી. સાં ૫

તજી ખગરાજ આપુર ઉઠ ધાયે, જેસે ગજકી ભેરી. સાં ૬

પદ ૧૯ મું.

રામ સરસા તેરા, અખ મોઝે રાગ ભરસા તેરા;

સુશી કરી સાખી સરણુ તદિઆયો, કહું તજયે મન મેરા.

વાંધ અખમેલ ગુણુકા ઉગારી, શરણુ આઝે બહુ તેરા. અં ૨

શું આશુ તપશુ નીમ ભેતહે, ઉનકુ કયા કીયા વેરા. અં ૩

આહ અહો ગજ દુખન લાગ્યો અહો નામકા મેરા; અં ૪

સુણત પોકાર બાર નહી લાગી, અકસ કીયા નીવેરા. અં ૫

જન પ્રદહાદ બાંધી હીરણુકસ, કહી ખડગ ઝો તેરા. અં ૬

ઝોરી સાંખી કાંઠાં ભગ કહીજો, બીરદ બડા હરી તેરા. અં ૭

મતશા બાચા ઝોર કરમના, દાસ ચરણુકા મેરા. અં ૮

પદ ૨૦ મું.

સાચે કલજગ આયો, અખતો સાચે કલજગ આયો;

પુત્ર પીતાદો કહ્યો ને માન્યો, કરે અપને મન બાયો. અં ૧
 સ્ત્રી પતીટતા ધર્મ ન પાળ્યો, નીરખત પુરુષ પરાયો
 સન્યાસી ધન સાંચવા લાગ્યા, હરી સુચરણ વીસરાયો. અં ૨
 ખોજ ખીંદ્રાખન મથુરા નગરી, કાકાંદ્રી નીર સુકાયો;
 સુરદાસ પ્રભુ તમારા બજન વીના, મોઢેકુ કાય જીવાયો. અં ૩

૫૬ ૨૧ સું.

કૃષ્ણ કહેતાં શું એસે નાણું, સુરખ તને કૃષ્ણ કહેતાં શું એસે નાણું.
 મીઠ્યા લવરી મનગમતી કરે છે, તેમાં નહીં દામ ડેકાણું. મું ૧
 ખાતો ન હોય તો માંદોરે કહીજો, જોઈજો બસેરતું બાણું. મું ૨
 દામ ન એસે ને હાડ ન બાજે, માતાં ગોવીંદનું ગાણું. મું ૩
 કહે સુરદાસ તમે હરીને બજલ્યો, જોચીંતું આવશે આણું. મું ૪
 ગાડી.

આવત કુંવર કનૈયા, વનચક્રી આવત કુંવર કનૈયા;
 મોર મુગટ મકરાકુ કુંડળ, મકરીસી એન જાળખ્યા. વનં ૧
 સખા મંડળી મધ્યે ખીરાજે, હર હણદર દો બાંધ્યા. વનં ૨
 સુરદાસ પ્રભુ ગો ગોવામસંગ, નાચત થમ થમ થમગ્યા. વનં ૩
 કળીર કૃત—૫૬ ૧ સું.

દયા ધરમ નહીં મનમે, મુખડા કયા દેખે દરખણમે;
 જળલગ કુલ રહે કુલવાડી, બાસ રહે નીજ કુલનમે.
 એક દીન જોરી હોખવેગી, ધાન ઉડેગી તનમે. મુખ. ૧
 સુવાચંદન અખીર અરગળ, શેઠે ગોરે તનમે;
 ધન જોખત ડાંગરકા પાની, દલખવેગા ખીનમે. મુખ. ૨
 નદીયાં ચેરી હરી નાવ પુરાની, ઉતરે ચાહે સંગમે;
 ગુર મુખ હોયસો પાર ઉતરે, તુગરા દુખે ઉનમે. મુખ. ૩
 કવડી કવડી માલ જોડી, સુખ હરી નીજ ધનમે;
 દસ દરવાજે ઘેર લીજો જળ, રહીં મહ મનકે મનમે. મુખ. ૪
 પત્નીઆં બાંધે પગ સવારે, તલ જુલા જુલ પેમે;
 કહે કળીરા સુન બાંધ એ, કયા લડે રહ મનમે. મુખ. ૫

૫૬ ૨ સું.

જહાં જોશો ત્યાં દુખીઆ બાળા, સુખીઆ કંઈ નહીરે;
 જોગી દુરવેશો જગમ દુખીઆ, તપશીકું દુઃખના;
 આશા મનશા સગ ઘટ બાપી, કોઈ પહેલ નહીં સુના. જહાં ૧
 રાખ દુઃખીઆ પ્રભ દુખીઆ, દુખીઆ ધરણરામી;
 દુઃખ કારણમે સુકહેવને, ઉઠરી માયા ત્યામી; જહાં ૨

સાચ કહેનો સમ જમ દુખીયા, બુઢા કહા ન જાઈ;
 બહા વિશ્નુ સંકર દુખીયા, ઉંને સુછી જમાઈ. જમકાં ૩
 ધુત દુઃખીયા પ્રભ દુખીયા, દુખીયાં ધર બૈરાગી;
 કહેત કબીરા નહી એ દુઃખીયા, જીને મનકુ જતા. જમકાં ૪

પદ ૩ જી.

જમકા અજમ તાકા જે, તું કયા જાને લડકા જે. રેક.
 બડે મીઠજી કરકર બેઠ, તકયા યીજા ધત સીજ;
 ગાર ઝપાટ જમ લે જાને, જયો તીલરકો બાજ. જમકાં ૧
 નવખી મરગયે દસખી મરગયે, મરગયે સદસ અઠવાસી,
 તેત્રી કોટી દેવતા મરગયે, પડે કાલકી ફારી. જમકાં ૨
 તીન લોકપર છત્ર જાતજે, લુટે કુંજ બાહારી;
 કહેત કબીરા પાપરીયા લુટી, રમગત કોન બીચારી. જમકાં ૩

પદ ૪ થું.

જનકા નહી બરોસા જે, દેખે કાલ તગાસા જે;
 બઠ રાજમેઢે શાજ બીરાજે, મત જાંવો સુખ બેવા;
 કાંઈ કામીકા નહીરે ગારો, આખર જનના આદેલા. તનકાં ૧
 ચાપ આમકે પગરી બાધી, ખાલે પંચ સલામ,
 મુઠ મરડકર દરપણુ દેખે, ઢીલ શીરમર ગહબંધ. તનકાં ૨
 નજરકબીરે કહેત બાઈ સાધુ, માગ સીધા સારા;
 ગસુ ખેલ કર દેખો યારો, એ સખ બુઢા પસારા. તનકાં ૩

પદ ૫ સું.

કળ સમરોગે રામ, અળ તુંમ કળ સમરોગે રામ,
 ગરબ કૃષ્ણે જપ તપ કાયા, નીકલ હુવા બેઘમાન. અળાં ૧
 બાલપાંતમે ખેલ ગગાયા, તરણુ પાંતમે કામ,
 હાથ પાત જળ કાપન લાગે, નીકલ ગયો અશાન. અળાં ૨
 જુઠી કાયા જુઠી માયા, આખર માત નીદાન;
 કહત કબીરા સુનબાઈ સાધુ, મહી ધોડા મેદાન. અળાં ૩

પદ ૬ હું.

બકવા મન કરના જે, ખુદાકા નામ જપના જે.
 ઉતમ નરદેહ આયા પ્રાણી, ઉસકા હીત કયું ન કરના;
 દવસતમે તુંમ મત બૂલ યારો, નામ ખુદાકા જપના બકવાં ૧
 ખોદા સરીખી કાયા યારો, એસીલી હોનેકી;
 કીલેક જનમ આવે જાવે, ખાખ ઉડેગી તનકી. બકવાં ૨
 ચીશ લગાયા સુના દીપાયા, મહેલ બનાયા ખાસ;
 આજીવન સુખ મેલે, આજીવન મેલે.

જળ કાલકો ગાઠ પકી, તળ જંગલ કુવા તમાસા. બકવાં ૩
 કહત કબીરા સુન ભાષ સાધુ, હીંદુ મુસલમાના;
 નામ બ્રહ્મા જપના ચારો, બવસાગરમેં તરના. બકવાં ૪

પદ ૭ મું.

રામ નામ તુમ બજાવે પ્યારે, કાયકુ મગરની કરતા હે;
 કચી મટીકા જંગલા તેરા, પાવ પલકમેં ઢલતા હે. રામ ૧
 જમન હોકર પુરાન વાંચે, સ્નાન તરપન કરતા હે;
 સર્વ કાલ સુચિત રહેતો, યાં કયા સાહેબ મીલતા હે. ૨
 જોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મસ્તમેં રહેતા હે;
 ઉખર ધરે કર હાથ સુકાવે, યાં કયા સાહેબ મીલતા હે. ૩
 માન ભાવ પીલે કાલે કપડે, દાઢી મુછ મુઝાતા હે;
 કલકી લકડી હાથ પકડકર, યાં કયા સાહેબ મીલતા હે.
 મુસ્લા હોકર જાંગ પોકારે, યાં કયા સાહેબ બહિરા હે;
 મુગી પાવક અનાજ ખાજે, જોખી અલ્લા સુનવા હે. ૫
 જંગમ હોકર લીંગ બધાવે, ધરધર લેકર શીંગતા હે;
 સંખ બજાકર બીક્ષા માગે, યાં કયા સાહેબ મીલતા હે. ૬

પદ ૮ મું.

સંગત સંતનકી કરશે, જન્મકા સારથક કહુ કરશે.
 ઉતમ નરદેહ પાયા પ્રાણી, ઇસક હિત કહુ કરશે;
 સદગુરુ શરન જાકે ખાળા, જન્મ ગરબુ દુર કરશે. સંગત ૧
 કાંઠાંસે આયા કાંઠાં જાવેગા, જો કહુ માલમ કરના,
 દો દીનકી જીંદગાની બંદે, હુશિયાર હોકર રહેના. સંગત ૨
 કોન કીસીકા જોર લડકે કોન કીસોકે સાલે,
 જન્મલગ અપના પલ્લવ ખાઈત તપલગ મીકા ખોલે. સંગત ૩
 કહત કબીરા સુનભાષ સાધુ, બાર બાર નહી આના;
 અપના હિત કહુ કરશે પ્યારે, આખર જોડેલા જના. સંગત ૪

પદ ૯ મું.

કયા દેખે બાદલકો છાંચા, કયા દેખે બાદલકે,
 ઠામટુગસે શેલા વાંઢે પાખડી જાંધે જલકી;
 દો દીનકા કુવા તમાસા, આખર બરતી જંગલકી. ૭૦ કયા ૦
 કયા લાયા કયા લેજાવેગા, સાથ જાંધકર મટીડી;
 ધર જાવેગા માયા ચારો, મીલીમી મટીકુ મટી. ૭૦ કયા ૦
 દેખે રાવન કયા બલીયાજી, બરતી લાલ સુકી;

જળ થે લાંકા લુટ ગઇ તળ ન રહે દીવામાં બલી. ૭૦ કયાં
ખાલે પીલે કરસે મહિમ, દયા ધરમ કહ્યુ નેહી;
દાસ કબીરા યુંકર મોલે, કર સેવા સંભોલે. ૭૦ કયાં

પદ ૧૦ મું.

સખ પછચેકે ભાઈ, અપના સાથી નહી કાઢ. ૮૬.
ખાલે પીનેકું પૈસા હોય તો, જોર બંદગી કરે;
જોકે દીન ખાના નહી મીલે તો શીરકે જવાળ કરે. સખ ૧
જળ લગ અપને પ્રવંચ પછસા, તળ લગ સજામ કરે,
અપના પછસા નીકડ ગયા તો કાઈ મીઠા નવ ખોલે. સખ ૨
ભાઈજાંખ જોર બદીન સાલે, જુઠા સગલી પસારા;
કોન કાસીકા નહીરે પ્યારે, કહત દાસ કબીરા. સખ ૩

પદ ૧૧ મું.

કયા નયનો ચમકાવે, સુંદર કયા નયનો ચમકાવે;
કબીરા હાથ ન આવે, સુંદર કયા નયનો ચમકાવે. ૮૬.
રૂપા પહેરે રૂપ દીખાવે, સુના પહેરે રીઝાવે;
ગલે પહેરે મોતનકો ગાળા, તીન લોક લજ્યાવે. કયા ૧
ટકમકે ટકમકે નયન શીસવે, બહુ તનકુ રીઝાવે;
કહત કબીરા મુન ભાઈ સાધુ, દીન દીન બકતી બદાવે. કયા ૨

પદ ૧૨ મું.

ધસ તન ધનથી કોણ બઝાઈ, દેખત નયનોમે મીટી મીઝાઈ;
અપને ખાતર મેહેલ બનાયા, આપહી જાંકર જાંમલ શોયા. ૧
હાડ જલે જેસી લકડીકી મુળી, જલે જઈસી ધાસહી પુલી;
કહત કબીરા શુશુભાઈ સાધુ, આપમુંવે પીછે ડુબગઈ દુનીયા. ૨

પદ ૧૩ મું.

અખ તુમ ગારલ મત રહેતા, બે જનમકા સાથી કરતા બે. ૮૬.
બહુ જનમકા સુખ હીયારે ધસ તનકુ તું પાયા;
સધમે નેહી નહી કીયા તો સાગા જન્મ ગમાયા. અખ ૦
ચકડા ચોકડી રાજ રાવન લાંકાકો ભુપતિ;
સખસુનેકી ગાવ જીરકા મુંવે પડગઈ મટી. અખ ૦
રાગ નામ બીન સખ હમ બુઠા, અપસા સમજે ભાઈ;
ખુદ નામ બીન કરમ નાટક કહેલ કબીરા મુઝાઈ. અખ ૦

પદ ૧૪ મું.

હરીશે કોઈ નહી બડા, દીવાને કયા ગરલતમાં પડા. ૮૬.

પ્રહલાદ ખેટા હરીશે લપટા, જખી આંખ કડકડાં દીવાને ૦ ૧
 ગોપીચંદન જયન સુનકર મહાલ મુલજા સખ હોડા. દીવાને ૦ ૨
 હનુમાનને સેવા કીના લે દરોજ્યાગીરી ઉડા. દીવાને ૦ ૩
 પુંડલીકને શેવા કીયા વીઠલ ઇટપર ખડા,
 કહેત કખીરા સુનખાઇ સાધુ, હરી ચરણ નીત જડા દીવાને ૦ ૪

પદ ૧૫ મું.

સાધુકી સંગત પાઇ જ્યાકી પુરન કખાઇ. ૨૬.

સાધુકી સંગત સંતકે જયન અવધડ સ્થા ખેતાઇ. જ્યાં ૦ ૧
 ધના જુના રોહીદસ નામ નીશરી મીરાંખાઇ. જ્યાં ૦ ૨
 કહત કખીરા સુન મેરે દુનીયા જ્યોતમે જ્યોત મીલાઇ. જ્યાં ૦ ૩

પદ ૧૬ મું.

જીને આપકુ જોયા નહિ મન મેલકુ ધોયા નહી:
 દીલ દાવકુ ખોયા નહી અધોજી કીયાસો કયા બયા. જેણે ૦ ૧
 કામન ગલેકા હારહે મદ દેલોકા કરળા હે;
 મન કામસે સદા રહે માળા લીયાસો કયા બયા. જેણે ૦ ૨
 કયા માયા હારહે મમતાજી ત્રણજા બાંધકે;
 સુતા વિષયકી ખાટમે હર હર કીયા સો કયા બયા. જેણે ૦ ૩
 કૃતા હુવા ઇસમાલકા, ધંધા કરે જન્મજાકા;
 હરદા બયા ચંડાલકા, દાસો મયા સો કયા બયા. જેણે ૦ ૪
 જીવને પીતાકુ સુખ નહી મુવા હાડ લખ ગંગા મયા;
 જળચુનકા પીંડા કીયા, ત્રપત કીયા સો કયા બયા. જેણે ૦ ૫
 પંડીતસે જવજા બલા, મુરખસે મુખ ખોલના;
 કહે કખીર કુંદન બયા કયા મજાહે હીમ તોલકા. જેણે ૦ ૬

પદ ૧૭ મું.

સંગત મન કરના ખોટી, દુનીયા ઉલટી હે જુદી. ૨૬.

સમા ભાઇસો જુરા ખોલે, સાલેકુ સનમાના;
 ભાઇ બાપ બીખ માગે, સસરેકુ જમખાના. સંગત ૦ ૧
 જીસકા લેવે હસ ધમકાવે, ખાત ખોલે તીરી;
 સાધુ સંતકુ કહુ ન માને, રખે કાનખર ખામરી. સંગત ૦ ૨
 કહત કખીરા સુનખાઇ સાધુ, દુનીયા બઇ દીવાની;
 મહાદેવકુ હોડ દીયા જોર પુજવા બાપ બવાની. સંગત ૦ ૩

પદ ૧૮ મું.

સંતોભાંઈ હરી બીના કોઈ નહીં અપના;
માઝીરે ખણુ ખણુ મેહેલ બનાયા, મુરખ કહે ધર અપના. સં. ૧
આવેમા જમડા સે જમગાં જીવડા તો નહીં મેરા કોઈનેરા. સં. ૨
કોઈ છુટે જન માલ ખજાના કોઈ છુટે જોખન વારા,
રામ પરખંચ કોઈ ન છુટે છુટે કબીર બીચારા. સં. ૪

પદ ૧૯ મું.

આખર મરના હે મરના હે કાહે ગુમાન કરના,
આખર મરના હે મરના,
હરી જો જાણે તો શીર સે સાહેબકા બજન કર.
આ દુનીયા દોશે પરસે આખર મરના હે;
કોઈ મહા મોટા રાવ રાણા જેની મેઘલ પોલ બંધાણા.
કંઈ જોજેશ્વર પીરાણા કોઈ મુનીવર ધરતા ધ્યાન
મીટીમાં મીલજના, આખર મરના હે. ૩
ગયા પંડીત વેદ પઢના, ગયા તપશી તપ કરના;
તમ જીવ ન હરી સમરતા, આખર મરનાહે ૪

પદ ૨૦ મું.

ગુરજ આશરા તેરા રનામી આશરા તેરા;
જગત અહેરનકો સુપનો, સગજ દેખો કોઈ નહીં અપનો;
લેહે એ લોભકો ધારા ભગ્યા સખ સંસાર. ગુરજ. ૧
દેવો જન જીવ તન ગોરા જગતમે જીવના ચોડા;
તજો મદ લોભ ચતુરગઢ રહો નીર સંજે જીવ વાહી.
પાત જ્યું ઝલસે છુટા છડા જ્યુ નીરકા કુટા. ગુરજ. ૨
કમકુ બેદ નચ દીગે, મનકુ સમજતાં લીંગે;
વીદેશા દેશકૂ પાવે ઉતકૂ બેદ પતલાવે. ગુરજ. ૩
સજન પરીવાર સૂર દારો ઉસરાજ સખ નારા;
નીકસ જમ પ્રાણુ જાવેજે નહીં કોઈ કામ આવેજે. ગુરજ. ૪
દેખો જન જીવ એ દેહા લગાવો પ્યારે રામજી રનેહા,
કહો એ કાલકા ઘેરા, કહે કબીરદાસ જન તેરા. ગુરજ. ૫

પદ ૨૧ મું.

પ્રમદે બી ફરન મોરાર અમત હેવ કારણે;
મહુરા લીચો અવતાર મોહલ જીતે પારણે.

લીલી અમરનીશુભાર વડ આસરી કરી;	
રોહણી નક્ષત્ર અપરાધ જન્મ લીલો શુભ મડી.	૨
ધન્ય દેવકી માસુદેવ લીલાં દરી આવતરે;	
ધન્યજ્ઞશીશ ગાવાનંદ તાહારે ધૈર પાપ મરે.	૩
લીલુ પુર બયોહો આનંદ શુરનર મુની જેને કરે.	
દુહનો બાજત નીશાન શુભન વરખા કરે.	૪
મોજવાથી કર કળમ ગોરસ જારી લાવહી;	
દક્ષી કાદ્ય નંદહાર શીકીએ મમાવહો.	૫
જશોમતી ચીર પહેસય. સો નવરંગ ગોવાલણી;	
સુંદર વદન વીસોકી, ચકીત ચર્ષ ભામની.	૬
સકર ધરતહી સો ગોદ ખોલાવહી;	
બ્રહ્મા વાંચત વેદ, સો પારણે બુદ્ધવહી	૭
શ્રી બળભદ્રજીકે વીર, અસુર ક્રૂણ ખંડન;	
બકતવચ્છળ પ્રતિપાળ જાદવકુળ ભરના.	૮
શ્રી પતી શેશ ગણેશ સારદ ગુણ જોયરે,	
શો મુખ ચુંબન જશોદા, મોહીત આનંદ ભરે.	૯
શ્રી નંદલાલ ગોપાળ, ચરણ ચીત લાવહી;	
હરીજન મંગળ રૂપ ગોવીંદ ગાવહી.	૧૦

પદ ૨૨ મું.

સખહી મળ્યો સંસાર ભમર ઉડી જાએગો;
તેરી બકતી વીના ભગવાન જન્મ પીસ્તાયગો.
કેકાંસે આયો જીવ ક્યાં વલી જાયગો;
જીવતાં કરશે પેહેચાન મુરે હાં હાં પાયગો.
દાસ કબીરજીકો મંમળ હંસા પાછંઓ;
હંસ ચલે સત લોક જોહેર નહી આપંઓ.

પદ ૨૩ મું.

ચોરાસી આસન બાળકે, હેડે એકે ધ્યાનમાં,
તેરો મનવો કરે ચો દીક્ષના ક્યાં મીલે નામમાં.
જેકો ઘાટ સઘાટ અમીરસ પીયણાં.
પીએ કોઇ સંત સુજાણ જૂઓ જુગ જીવના;
છપાં લીલક બનાવકે ગોવીંદ મુણ ગાઇએ;
રેહેણી કેહેણી કહુ નાહી બકતી કાંમુ પાઇએ
નદીરે કીનારે બગ છુપે ફૂતો જાણ હંસહે;
હંસ જાણીને કીયે સંગ મુખમે મહહે;
હંસ મુગ નીલ નામ જોર નહી બાવના.
મંગળ ગાવે દાસ કબીરજો, જોહેર જોર નહી આવના.

પદ ૨૪ મું.

મારમ બુલ્લો બટાહિડા તું મારમ બુલ્લો
 હિંચા મંદીર માળીયારે, તેરે દેખી ગત બુલ્લ
 જીવને સંગાથી કાઢ નહી આવે તો કરી સેને મારમરસમ. બા. ૧
 માત પીતા શત બાંધવારે આવે સુલુણી નાર
 સ્વારમનુ શકુ શગુરે તુતો દુનીયામાં દહાડા આર. બટાહિડા. ૨
 આવે પીછે ભઠ ચત્રરે તું ન ચેત્યા મમાર
 દાશ કબીરા દયારામ બંનેરે બાજી સેનો ઉતારે પાર બટાહિડા. ૩

પદ ૨૫ મું.

અંધ આલ આજત સગા જુડી, તેરી અખીયાં દોનુ કુડી.
 તેરી અખીયાં દોનુ કુડી. રેક.
 દગડી કારણ મનત લજ્યાવે, બાંધે સાખી પાકા જારા,
 દસ વીસ કંઠી બાંધકર બેડે. રામગજનકા થોડા. અંધ ૧
 મંછા તેરી મંજાર જૈસી, કાવે ધક્કા જાની,
 રાગ નામ પરચા ન પાયા, તો કુચ મુવે અબીમાની. અંધ ૨
 ઘેંઘીકે મત રાતા માતા, બાંધ કરગડે આરે,
 કહે કળીર સુણો ભાઈ સાધું, તોરા માછનુસે ન્યારે. અંધ ૩

પદ ૨૬ મું.

કાયા તુને ઘડીએ ન રાખે કાઢ, તુને પલક ન રાખે કાઢ,
 જગ લગી તેલ દીવામે જતી, તગ લગી સુજે સંસાર.
 જલ ગયા તેલ યુગ ગધ જતી, મંદીર હુવા અંધાર કા. ૧
 ધર ભીતર તેરી જોશરે જુરે, ગલીયાં જુરે તેરી માઈ.
 પંડ પડે મૂખવાસ ન હોય, તો કુડ કાંડ નવ હોષરે. કા. ૨
 હિડ ગયા હંસ ગગન મ્હમ ગેશ, સગ સંસાર ન કહ્યા,
 કહે કળીર સુનો ભાઈ સાધું, દીનોનાય કરે હોવારે. કા. ૩

પદ ૨૭ મું.

મેરી જાત વરણ કુલ હોન કહોજ કેસે તારોગે,
 રંકા તારી વંકા તારી તારી સજન કસાઈ,
 સુવા પડાવત ગુણકા તારી, તારી મીરાંબાઈ. કહોજ ૧
 નામદેવકી છાપરી છાઈ, મુઠ ગાય જવાડી,
 સેના ભગતકો આકરી કીની, આપે અયે હરનાઈ. કહોજ ૨
 વહે આ જાત સંસાર સાગરકી, સાબિત પાર ઉતરના.
 આપણી કરણી પાર ઉતરણી, કહે ગયે ધર પ્રદહાદ કહોજ ૩
 વંદાવનકી કુંજ ગલનમાં, માઈ ડાગશ બેડી,
 અબ પ્રબુજ કેસે જાનેગી, મહી કબીરાને ફેડી. કહોજ ૪

પદ ૨૮ મું.

મન સ્થીર ન રહે બાબા, ન રહે સ્થીર રહેતો કહા કાઠ રહે,
 મન છે સજા મન છે પાછા, મન છે ચોરમંબોદ,

ધડી એકમાં હરતી ઘોડે બેસે, ધડી એકમાં ફકોર,
ધડી એકમાં મન પાટ પીતાબર, ધડી એક ચઢી નારી.

પોથી પડ્યા પડ્યા પાંડિતહારે મૂસલમાન કરી રાજે,
તીરથ ફરકર હિંદુ હારે, તો કોઇક વીરસે ખોળ. મન ૧

એ મનુવાકા યોગ રોહી, મન સ્થિર રહ્યા ન જાવે
કહો બાધઓ સ્થિર કેશે રહેવે, કોઇ પેર નાચ નચાવે. મન ૨

મનકી હરી હારેજ કોઇ, મનકી જીતે જીત
કહે કબીર પુરાણ પદ પાયા, તો સોઇએ મનકી પ્રીત. મન ૩

પદ ૨૯ મું.

હો મન મુરખ બાવરા, તારી સદા ન રહે દેહો,
કહ્યું ન સંભારો નિજ નામકૂ, હરીપર રોહી. ૨૩

એ માયા કુનકી બાધ, કુનકા સંગ લાગી,
ગરજ ગરજ સમે ઉઠાવતે, હજુ ચેત આજાગી.

કંચનકી લંકા બની જ્યાં મનોહરી રાણી;
બેઠ કરાઇએ સાહબો, ધીન માંહી જ્યોરાની. ૨

કહે કબીર પોકારકે, સમરથ સરજનદાર
મદા જાણાયાસો હો ગયા, વાંકા આંત ન પાર.

પદ ૩૦ મું.

જગસે ખુળ લડોંગા બે હરીકા બજન કરોગા બે
મન મેરા ચાકરા કર રાજે, ચિત ચંદીતન્ય મીલાઈ. હરી ૧

રામ નામકા ધોરા મેરા, મનકા કશદ વરાહ,
બજન પ્રતાપે હાથમાં બરછી, સતમુખ લેકર બાઈ. હરી ૨

જો લોક સમે ચાકર, મેં હજુરકા કાજ,
કામ કરોધકૂ ગરદન માર, સાહેબ રાખુ નજ, હરી ૩

મેરા સાહેબકા ખાસા ચાકર, મેરા નામ કબીર
મન સંતનકુ શીશ નમાવુ, જો હરી પરજે હીરા. હરી ૪

પદ ૩૧ મું.

બકિત રસાયન બડા જીલ્લે રોગનકા ઝાડ,
અગધ પરીક્ષિત કીરતન નારદ સમરણ કરે પ્રસાદ. જીહુ ૧

પાદસેવન લક્ષ્મીના હુવા હરીચરણ ચિત જડા
તન મન ધન સખાદે ડાગ નહી મુસે કહા કરખડા. જીહુ ૨

નવમે જ્યેગન નાયક રોગી મુકતી તમારી દાસી
પોથી પુરાન દેખો મારગ દુળ નહી બડા. જીહુ ૩

બકિત વિના તરજવે બવમે સગ શસ્ત્રમાં દેખા
નહી દુખે હિયામ કરકે, કબીર બકિત નહી છોડા. જીહુ ૪

પદ ૩૨ મું.

કરના ફફીરી બજના સાહેબ, ક્યાં ખીરાનાની આશરે
ધેર ધેર દુકાડા મંગર ખાતા, કહ્યું ન રખના પાસરે. ૬૦

ખભે કમલીયાને, હાથમાં ટુમડીયાં; ૬૦ ૨

જંગલ કરના પાસરે.

કહેત કખીરા સુતો બાપ સાધુ, એક સાહેબ રખના પાસરે; ૬૦ ૩

કરના ફફીરી બજના સાહેબ, ક્યાં ખીરાની આશરે.

પદ ૩૩ મું.

ક્યા માંગુ ગેરે રામ, યોડે જીવનમે ક્યા માગુ,
ધર નહી રહેના ઉમર નહો રહેના, યોડે જીવનમે ક્યા માગુ;

એકઝણ પુત્ર સેવા લક્ષ નારી;

તે ધર ન રહ્યા કમ દીનકે બની. મેં ક્યા માગુ ૨

મેલનાદ પુત્ર સમુદ્ર જેસી ખાદ,

કુંભકરણુ ભવીક્ષણુ જેસી ભાદ. મેં ક્યા માગુ ૩

ક્યા કર મેહેલન ક્યા ટાકી;

છોડ ગયે રાવણુ લંકાકો દાઢા, મેં ક્યા માગુ ૪

કહેત કખીરા સખ છોડ કર જના;

મેતો એક તેરા ચરણકુ ચાલાતા, મેં ક્યા માગુ. ૫

પદ ૩૪ મું.

કાયકું માયા જોડી, નગ કાયકું માયા જોડીરે;

જમીન ખોદીને માયા ઉંડીરે દારી, તોએ કહેશેકે માયા યોદીરે;

તાંબા પીતલકા પાર ન આવે, પણ કહાડશે ખોખરી દોણીરે; ૧

નીન ગજ કપડો લોક લાજકો, ઉપર પ્રભકી દોરીરે;

દો સાર ખટવા લેઇ ચલેગા, તું તો ચડ જેઠ વાસકી ઘોડીરે. ૨

કહેત કખીરા સુનાખાદ સાધુ. કુંક દીયે જેસે હોલીરે.

પદ ૩૫ મું.

જો તું પુરાણ પઢેરે અઢારા, જો તું શાખે મુણે વારંવારા; જો તું
વેદ બણેરે મુખ આરા, જો તું ઉપનીષદને માવે, તોએ બકતીની
તોલે ન આવે. ૧ જો તું ભગવાં કરેરે શ્રદ્ધચારી, જો તું નીકટ ન
લાવે નારી, જો તું દુષ પીએ દુષાધારી, જો તું સંસાર સુખને ગમાવે,
તોએ બકતીની તોલે ન આવે. ૨ જો તું પારથી પુજા લેવે, જો તું
નીત્ય નરા નરા શેવે; જો તું ધુપ ખતીકો દેવે, જો તું જળમાંથી પધ-
રાવે, તોએ બકતીની તોલે ન આવે. ૩ જો તું મુજ ગ્રહે મુની, જો
તું જંગીઆ પકડેરે મુની, જો તું અજળ લગાવેરે ધુની, જો તું સાન
કરી સમજાવે, તોએ બકતીની તોલે ન આવે. ૪ જો તું પાવેરે
આચારા, જો તું જુગથી રહેરે ન્યારા; જો તું ભોજન કરે એક વારા;
જો તું દીનમાં દસવાર નહાવે, તોએ બકતીની તોલે ન આવે. ૬
જો તું કરગલ લેવે કાશી, જો તું જમમાં લેવેરે સાખાથી; જો તું સદા

રહેવે આપનાંથી; જોતું મહા સખાને સમજાવે, તોએ ભક્તીની તોલે
 ન આવે. ૭ જોતું દાન દેવે મવરીકા; જોતું ખોખસે ખાંડ ખીરસાવે,
 તોએ ભક્તીની તોલે ન આવે. ૮ જોતું દેવળ અંધાવે દાઠા, જોતું
 સરેવર અંધાવે ધાટા, જોતું પરવ મંડાવી રહે, જોતું વનમાં વાવ
 ખોદાવે, તોએ ભક્તીની તોલે ન આવે. ૯ જોતું ધ્યાન કરે લક્ષ
 ખોળા, જોતું કંચન કરે એક લોળા; જોતું દ્રવ્ય હુંડાવે બહોળા;
 જોતું ખાંધી બેડીઓ છોડાવે, તોએ ભક્તીની તોલે ન આવે. ૧૦
 એનો કહેત કળીરા જન સોડી, જેને ગુરુ ગમ પુરણ હોઇ; તે તે
 નર ભક્તિ કરે નર મોઇ, જોતું પાંચ પકડી ઘેર લાવે, તોએ ભ-
 ક્તીની તોલે ન આવે. ૧૧.

આરતી.

જે રઘુનાથા, જે જનકીનાથા, એક કરનેડીને વીનવું; એક કર-
 નેડીને વીનવું. પ્રભુ મેરી સુનો જાતા, રામજી લક્ષમણ સુણો જાતા,
 જયદેવ જયદેવ તુમ હો રઘુનાથા, અમરે પ્રાણુ પીતા માતા તુમહો
 સજન સંગાતી. ભક્તી મુક્તી દાતા, જયદેવ જયદેવ. ચોનાશીકે અ-
 ઘન છોડાયે, મીટે જમ ત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા; મીટે જમ ત્રાસા,
 મીટે જમ ત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા. નીશદીન પ્રભુ
 માએ નામો અપને સગસાતા; જયદેવ જયદેવ નાદ અગવે નેપુર
 કનકધા, નેપુર કનકધા; સમણુ સાર કરત કકિશયા મધયા. જય
 જયદેવ જયદેવ. શીશ મુગટ કર ધનુષ બીગજે, શોભા અતિ સારી,
 શોભા અતિ સારી. તુમહી મેહ અનાયો. રામ ધનુષ ધારી. જયદેવ
 જયદેવ. દાસ કળીરા કરપા કરી જોલે, જોલે કિપગારી; જોલે કિપગારી
 મનીરામ દાશનકુ પલપલ જનક અલીદારી. જયદેવ જયદેવ. શ્રી રઘુ-
 નાથ જે જનકી નાથા, એક કરનેડીને વીનવું, એક કરનેડીને વિ-
 નવું. પ્રભુ મેરી સુનો જાતાં રામજી સુણો.

દયારામ કૃત નીતિ વૈરાગ.

પદ ૧ છં.

ગરબાસ રાખ્યોરે, કીરપા તને ગહુ કરી; સદા સુખ આપ્યુરે,
 તેને કેમ ગયો વીસરી. ૨૬.

દમ પંદર સુધી પુરણ પાળ્યો, પરણ્યાઓ ગહુ પેર,
 તોએ એક ઘડી ધૈર્ય ન ગાયા, ધીક પડી તુજ પેર;

બીશે વહ્યો પુરોરે, હાથમાં ન લાગ્યો હેન.

મર્લાનં

વરણાગીમાં વાકે લીડે છે, પચીસ થયા પ્રમાણ;

જેલાઈમાં પૂં છાકી ફરે છે, અહંકાર ને અગીમાન;

બીશે મોહ્યો ઓનેરે, ધણા ધણા નેહ ભરી.

મર્લાનં ૨

ધનને કાળે હુવતો ફરે છે, જોમ હસાયું દોરે;
 આખીશે તું આલીરે, હવમાં ન રહ્યો છકી. ગર્ભવાસ ૩
 ઘર પાંચમાં મેલો ફરે છે, ગાયા નહી જગપાગ,
 પ્રાક્રમ તારાને પાર ન આવે, પુઠે બહુ બહુ થઈ જાનતી;
 પચાશે જામ પહોચ્યોરે, ટેકાણે ન બેઠો ઠરી. ગર્ભવાસ ૪
 દયા દાન ને પુન્ય ન લાગ્યો, જ્ઞાન ને ગરીબાઈ,
 અહંકારમાં તું મગ્યો અધગાતો, લોભ લાલચમાં લેતાઈ;
 સાઠે બુદ્ધિ નાહી રે, તારણ કંઈ ન આવ્યું તરી. ગર્ભવાસ ૫
 સીતેર થયાં ત્યારે શુદ્ધ ના રહી, ભાગ્યો પોતાનો ભાર,
 કુટુંબ કબીલો કોઈ ન ગાને, તો એનો મેહોલો અહંકાર;
 મુઆરગ ન આવ્યોરે, ડગલું ન મેલો ઠરી. ગર્ભવાસ ૬
 જોશી થયાં ત્યારે આંખે ન સુજે, ચરચર ધરજે તારી કાય,
 કાયામાં કંપચાય પ્રગટ્યો, તોએ ભજન નહી થાય;
 મુરખ નવ એતોરે, ગાયાએ તને લીધો ઘેરી. ગર્ભવાસ ૭
 ધરજે અંતર ન ધાર્યો, જાણ્યા ન બુદ્ધિવાર,
 અતસમે જ્યારે ગાંઠીને આવ્યો, પડ્યો કરશે પોકાર;
 હરણ દુઃખ દેખારે, રોશે બહુ નયણા બરી. ગર્ભવાસ ૮
 ત્યજ પુરુષ સીમમાં બેયું, તારે પાતું પુરતક નીરવાર,
 ખાતામાં ઘણી ખોટજ દીડી, નાંખે નરક મોઝાર;
 પાપી જો છે પુરોરે, પુછો એને ખોટી ખરી. ગર્ભવાસ ૯
 કચર થયો ત્યારે કલાવાલા, કરવા માંડ્યા અપાર,
 હરી હવે ભજન ન ચુકું તારે, એકવાર કલાડોને બહાર;
 દાસ દયારામનેરે, હરી હાથે ઝલો ફરી. ગર્ભવાસ ૧૦

પદ ૨ બું.

જે વીચારી જીવ તારી શી વસે થશે, શી વસે થશેરે મુરખ શી
 વસે થશે, જે વીચારી. ૧
 જન અમુકજ જન્મ વ્યરથ ગયો, કંઈ હજી એત કાળ અચુક
 આવશે. ના ભજ્યા શ્રી કૃષ્ણ કાણ ત્યાં છોડાવશેરે. જે વીચારી. ૨
 જગ કરી અધર્મ દ્રવ્ય મેળવ્યું દુઃખે, પોખ્યું નીજ કુટુંબ કણ પ-
 ડ્યો ન પર મુખે; નિત્ય હાય દર્ધવ પત્રક ન ઠાયો સુખે, રાધીકા
 રમણ ન ભજ્યા રહ્યા સ્ત્રી રૂખેરે. જે વીચારી. ૩
 રૂઝવ પંચમે પોકારી નરક દુઃખ કહ્યું ત્રાસ ઉપજે મુશ્કતાં કયમ
 જલે સહ્યું; મારે હજી એત કૃષ્ણ શેવા કર કહ્યું ત્યાં તો પાછી વા-
 હાલી તને જેઠશે વહુરે. જે વીચારી. ૪
 જાણે હું જાણ્યા છું તે કયમ ભજન કરે પણ વીચારી, વેઠ સ-
 રવ મનગી કરે પડે, હું સમતામ રહજી ચીત સમ્ય આકરે બળ તે
 મુપડેયા ખેંચી કાઢ્યું તે ખરેરે. જે વીચારી. ૫

નાત જાતમાં નામજ કાડયું, કુમુદિ જાત કહેર,
 બજન વીના વાત સરથ જાણુને દયા મુદી કુચલોને સાંભળ કેસ-
 વન્દી કયા આત્મવાતી તુજ તારો નથ દયા પ્રીતમ વિના ગતી
 નથી સરવથી જે વીચારી. ૫

ગરબી

- જે કોઇ કલ્યાણ આહો, તે સ્ત્રીના સંગત તજાજેરે, ૧
 દુખ દરીયો પાપ પુતળી, આણા સમજ બજાજેરે. ૧
 જડ જુદી નીરદે હોબી, ગંદી હજી રચનારીરે ૨
 સાહસ કરતી નીચ હઠીકી, સદાકાળ સહું નારીરે. ૨
 સ્વારથ થાતો હોય તદા, સ્ત્રી પતી પુત્રાદીક મારેરે,
 ના કરવાનું કરે વીકરતાં વીધી નીચલીન વિચારેરે. ૩
 અક્ષીણને અજળા જે સરીખી, ગળે પડ્યા નવ છુટેરે;
 તન ધન સુધરમ વણસાડે, નરક પડે તન કૂટેરે- ૪
 પ્રેમદા પુષ્પ સરીખા સમજે; નીરખે મનમાં પીએરે;
 ચોખ્યાં પાછળ નેવાં ન રહે, ચીત પરતાવો થાએરે. ૫
 શણહાર તરતાર ઉપર સારી, આંતર રહે કટારીરે,
 તેમ સુંદર સ્ત્રી મોંડન વચલી, કાળજમાં કટારીરે. ૬
 કામે દામે ચીત ન ચાહે, સીત સગાં વદાલાં જોહનેરે,
 દયો કહે સાધુ તે સચો શ્રી હરી ન તજો તેહનેરે. ૭

પદ ૩ જુ.

- સાચા સગા સમર શ્રી ગીરધર કોઇ સમે નવ મુકે.
 આશ્રત વેળા સહુ રહે અજાણુ કોઇ નવ આવે દુકેરે સાચા
 સદૃથી વાદાલ વણું માતાનું વેદ પુરાણ વાચ્યુરે; સાચા ૧
 ગદરોગે તેહનું હેત પણ મેં દાહું છે સાચુરે. સાચા ૧
 પુત્ર પીતાનો આત્મા કહાવે, લખ્યું વેદને પાનેરે.
 અન્યાય નર અતીશે કરે ત્યારે. તે પણ દરડે કાનેરે. સાચા ૨
 તેમ પત્નીને પતી પણ, સ્વારથ સરે ત્યાં લગી પાળે,
 કદી કરંપણી મળી કામની, પછે સામુ ન બાળેરે. સાચા ૩
 કોઇથી સાચો સ્તોહ હોએ, જેનો વિશ્વાસ ન છુટે;
 કુચયન કપટે વદાલ દેખાડે, તારે તેહનું હેત પણ છુટેરે એસા. ૪
 શાંતિ જગ જન રાજ્ય ગાદી, કોઇનું હેત ગન રખે ધારે;
 ચોરી હત્યા અન્યાય થાએ કદી, સરવે જનુંતીઆ મારેરે. સં ૫
 ધનમાં પણ મન વણું સારું, પ્રમાણે દુઃખદાતા;
 પ્રાણ ખોએ કે પેત કરે કદી, કએ શુંધ પીતુ બ્રાંતેરે. સં ૬

પદ ૪ જુ.

મન તું ક્ષીદને ચીંતા ધરે, ચીત તું ક્ષીદને સોચના કરે;
 કુખજને કરવું હોય તે કરે. ૧

તું અંતર ઉદ્ધવેય ધરે, તેથી કારણ શું કરે;
 છે દોરી સરવતી એના હાથમાં, બરાબરું ડમલું બરે;
 જેવો જન વગાડે જંગી, તેવો સ્વર નીસરે. કૃષ્ણને ૦ ૨
 તારું ધારણું થાતું હોય તો મુખ સાંગી દુઃખ હરે;
 આપ આપણું જન કુળ એ, મુળ વિચારે ખરે. કૃષ્ણને ૦ ૩
 જેહતું જેટલું જેમ જે કાળે, તે તેને કર હરે;
 કાઠથી ફેર પડે નહીં તેમાં, શાને કુટી મરે. કૃષ્ણને ૦ ૪
 થયાનું વણુ કાષે થારો, ઉપનીશદ ઉચરે;
 તું રાખ્ય બરોસો રાધાવરનો, શા માટે દયાથી કરે. કૃષ્ણને ૦ ૫

પદ ૫ મું.

જે કાઠ પ્રેમ અંશ અવતરે, પ્રેમરસ તેના ઉરમાં હરે;
 સીંહણુ કેરું દુધ હોય તે સીંહણુ સુતને કરે;
 કનક પાત્ર પાણે સહુ ધાતુ ફાડીને નીસરે. પ્રેમરસ ૦ ૧
 સકર જોરતું સાકર જીવન ખરના પ્રાણજ હરે;
 ક્ષીર સીંધુનું માછલડું જેમ મીઠા જળમાં મરે. પ્રેમરસ ૦ ૨
 સોમવલી રસપાન શુધ જે ઘાઘણુ હોય તે કરે;
 વગગ વંશીને વગન કરાવે, વેદ વાણી ઉચરે. પ્રેમરસ ૦ ૩
 એમ કોટી સાધુને પ્રેમ પીના, પુરુષોત્તમ પુરું ન કરે;
 દયા પ્રોતમ શ્રી ગોવર્ધનધર, પ્રેમ બકત એ વરે. પ્રેમરસ ૦ ૪

પદ ૬ મું.

શ્રી વલ્લભ વીરજી શ્રીજી સ્વામી, સામગીયા વહાલા:
 સંધળું સમજો છો અંતરજામી. નંદલાલરે. ૧
 બચ તો લાગે છે મુજને બારી, સા અંતકાળે શી વલે મારી. નં. ૨
 સેવા સમરણુ ના જાવ કાધુ, સા. રંક સાધુને દુઃખ દીધું. નં. ૩
 લીજો સાર ન સહુ ધરમે, સા. પરી પુર છું હુ કરમે. નં. ૪
 બકત બલ્લે છે સંત સાચો, સા. પાપાંડા પુરાતનથી કાચો. નં. ૫
 શ્રીગુરુ સોંપ્યા તે વીચારી, સા. તે તે સમે શુદ્ધ લેજો મહારી. નં. ૬
 જાંઠ અદ્યાની લાજ ધરજો, સા. પીડા ન પામું એવું કરજો. નં. ૭
 મહારા સન્મુખ લેચનમાં આવી રહેજો, સા. દોષ ન જોશો દરજન; નંદલાલરે. ૮
 શ્રી મુખ જોડ્યા તે સાચું કરજો, સા. તે સરવે દુખ દયાનાં કરજો નંદલાલરે. ૯

પદ ૭ મું.

અધરો દિવસ એક આવશે અલખેલા શ્રીજી;
 તે વેળા સમાં વહાલાં સહુ રહેશે અળમાં જારે જમના;
 કીર્તી કપટાવશે અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંકાં મુખ ૦ ૧

અવસર આવી કર માહરો નહી, કૃષ્ણજીતો દુઃખનનો દાવ;
 દાવશે અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં સુધ. ૨
 દેવ દેખી દીનાનાથ ઓસરશે તો તે સમે કોણુ છોડાવશે;
 અલખેલા શ્રીજી, ત્યાંહાં સુધ. ૩
 કપુત્ર કરા અવશુણુ હાંકે શોભે પીતાની પ્રકાશે પોતાનો લખાવશે
 અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં સુધ. ૪
 જોહવો તેવો પણ દયો કહાવ્યો, તમારે પ્રભુ તમ વીના કોણુ
 નીભાવશે. ત્યાંહાં સુધ. ૫

પદ ૮ મું.

મનવા શ્રી હરી શરણે રહેજે, અવર ઉપાય નથી કાંઈ ખીજે શ્રી
 કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહેજેરે. મનવા. ૧
 અકળ અવીશ્વતી જાગમારે પડીના પંડીત સુર;
 ગાંતી વેરાગીને જોગી જતી અહી કાજે ચાવી કીધા ચ કચુર;
 જો જગતમાં મોહનીર, ખીજી સરવે એની હેઠ;
 પાંચેકાને પલકમાં છેલી સીડી લગી ઠેઠ. હો મન. ૨
 ગાંતી વેરાગીને જોઠે નહીરે, હરીથી ન ઉપજે હેત;
 જન્ય વીવેકે નીકળીરે જ્યારે ચતુરા ચોરે ચિત. હો મન. ૩
 મનતો ભટ આખી વીશ્વનુંરે, તનથી ન રહેવું પત્ની પાસ;
 ધીકાને ચંચળ કરે, કાણુમાં ધાલે સત્ય નશ. હો મન. ૪
 ચતુરાધ સરવની ચુલે પડીરે, કોઈનું ન ચાલે જોર;
 દયા જગતમાં એ જસે, જેતો કરચદયો નંદકીશોર. હો મન. ૫
 પદ ૯ મું.

પ્રભુ તને પ્રસન તે કેમ થાય, તારા દીલનું કપટ નવ જાય.
 પ્રભુ કીરતન પ્રભુ નામ સ્મરણમાં અતીશે આજસ કરે.
 માથાકુટ નવ પરનીંદામાં, આખો દીવસ નવહારે. પ્ર. ૧
 હરીનું ચંદન ઘસતાં તાર, શ્રગથી શરીર બગડે.
 કુડી કંદકૂ લઈ મરી ગયાલે, બાવે બાંગળ રંગડે. પ્ર. ૨
 એકાદશી ઓછવના જાગરણ અતી કઠણુ તને લાજે,
 બાંડ ભવાઈયા જેવા સાર સારી રાતજ જાગે. પ્ર. ૩
 હરીના ભક્તને લખુ સુકુ, વેડજ વળગી જાણે,
 સગા સંબંધી પણા આવે, તેને પીરસે મીષ્ટ પરાણે. પ્ર. ૪
 ખોટાં મોતી કાંચ કીડીયાં, જાગવત બૂધણુ ધાલે,
 સોનુ રૂપ મગ્ની મુક્તા વીન, સુત જોને નવ ચાલે. પ્ર. ૫
 જગ દેખતાં જપવા જેસે, જાકો નાહ ન ખાવા,
 કળા કાંચ ત્યાં થાય જાગજો, એ વનજવના આવા, પ્ર. ૬
 આ કરવું આના કરવું, એમ અન્યને શીક્ષા દે છે,
 તે પ્રમાણે તું નથી કરતો, અનુચીત કરમ કરે છે. પ્ર. ૭

આંતરના છાન અન્ય ન લે પણ, ભણે અંતરભરી,
એનો સાચાનો સંગી છે, દાસ દયાનો સ્વામી.

પ્ર૦ ૮

છોટમ કૃત પદ.

ભજન—રાગ પદ

જુગમાં તેં જનમીને શું કર્યુ, ઝોળખ્યો નહીં અવીનાશીજી
જુગમાં ખોયું તેં જીવડા, પડ્યો કાળને પાસજી. જુ. રેક ૧
દાન દયા સસ શીખતા, એવું ના આવ્યું ઉરજી.
જુગ કરતાને જાણ્યા નહીં, કામ કીધાં તે ફરજી. જુગમાં ૨
ધંધા કરીને ધન મેળવ્યુ, બાંધ્યા મોટેરા માળજી,
પ્રભૂ ન ભજ્યારે પાપીએ, કાલે ઝડપશે દાગજી. જુગમાં ૩
સાચાને જુહુરે પાડવા, લીધી લોકની લાંચજી,
મારકણા પાડશે મરત છે, નથી ઇશ્વરની આંચજી. જુગમાં ૪
ક્રોડ જે વારે વૃષાકાળના, ઉપજે ત્યમ લગ ચાયજી,
એમ પ્રભૂ તે ભજ્યા વીના જમને મેર જીવ જાયજી. જુગમાં ૫
સાચુ લો કંઠ નવ મુજ્યુ, કરતાં ફૂળ ફેરી રીતજી,
છોટમ પ્રભુ એમ સત્ય છે, ખીજી સરવે અનીત્યજી. જુગમાં ૬
કીરતન.

તારો અવસર જાય અમાગી, જીવડા જો જાગી જો જાગી. રેક
ચક્ર કરાળ દાગતું જોને સહુને શીર છે ભમવુ. જીવડા ૧
જનમ્યા તેને ઝડપી લે છે, દેહ ધારીને દગતુ
નીચક્રા કરમ નીરંતર કરતાં, ખોયુ ઉતમ ટાણું,
ઇશ્વરનું ઝોળખાણુ નવ કીધુ, પાપરતાં વાયુ વાણુ. જી ૨
સત આચર પ્રભુની સેવા, આદર ન કર્યો એવો,
ધીક ધીક મનુષ્યા દેહ ધર્યો, પણ જીવ જનાવર જેવો. જી ૩
ધન જ્ઞેજન દારાના સૂખમાં, કેદ કરીને સુતો,
પલક એકમાં કાળ પ્રદાશે, જાણુ જનમ્યો નહોતો. જી ૪
જો ચેતે તો ચેતી લેજો લંબી વખતમાં બધ,
છોટમ કહે શુધ ભાવ ધરીને લેજો હરીગુણ ગાધ. જી ૫

ભજન.

હે જીવડા જગપતી લેને જાણી, નર દેહ આપ્યો તુને પ્રાણી,
હે જીવડા જગપતી લેને જાણી રેક.
નર ખરથી શાનો ભલોરે, જો ન ભજ્યો કીરતાર.
ચાર તો શરણાં શરવેને, બધ નીંદા અનંગરે આધાર. હો. ૧.
નીરમળતાએ નીદાણીએરે, સમરથ સરજનહાર;
સ્થાવર જંગમ જે રચે, એવો અખીલ લોકનો આધાર. હો. ૨
અદ્ભુતતા એમાં બહીરે, હાય ન પામે પાર;
કષ્ટીત મંત્રને પરહરી, કરો છોટમ એવો વીચાર. હો. ૩

ચેતનાથી વીરે કુડળીઓ.

મનના ચટપટ ચેતને આળસ મુકી અજ્ઞાણ;
 કમી માયા છે કમી પર આધીન છે પ્રાણ.
 પર આધીન છે પ્રાણ, બગડશે સધળી જાણ;
 પડશે કોઇ પલમાંથી તન દુરજળ કે તાણ;
 કહે છોટમ કરતાર જપી લે ઝટપટ જનુવા;
 આળસ મુકી અજ્ઞાણ ચેતને ચીપટ મનુવા.
 બાજમાં રાજ થયો, ખોટો અંતે ખેલ;
 જતી ત્યાં લગી જળે તલ ભર પોચે તેલ.
 તલભર પોચે તેલ વળે વળતુ અંધાર;
 ચેત્ય ચેત્યરે ચેત સમજ લે સુકૃત સાર.
 કહે છોટમ પ્રમાણ, કયે પંડીતને કાજ.
 ખોટો અંતે ખેલ, થયો બાજમાં રાજ.
 જાગ બનાવી અવનવી, કાચ સમરથ કરતાર;
 ખીલેલાં સધળાં ખરે, વીપજે નવાં અપાર;
 સ્થિર ચાતુર સંસાર, સમજ શું સોડ કરે છે;
 કહે છોટમ થા ધિર, થશે ઇશ્વરનું બાવી;
 કાચ સમર્થ કરતાર, અવનવી જાગ બનાવી.

ભજન.

અમસે કેસે છુટેરે રામધુન લાગી, રામધુન લાગી પરમધુન લાગી;
 અહોરે મોરે પ્રભુ તુમ જન ખંડ હમ મોરા, હારે સાચી વાત
 ચંદ ચક્રારા. રામ• ૨
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ ચંદન હમ પાની, હારે જાકી ઘસી ઘસી વાસ
 મુહાની. રામ• ૩
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ મોતી હમ ધાગા, હારે જેસે મીલકત સોનેમાં
 સોહાગી. રામ• ૪
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ દીપક હમ જાતી, હારે જાકી જોત જગતમાં જાતી;
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ કાકર હમ દાસા, હારે જાકી બકિત કરે રો-
 હીદાસા. રામ• ૫

મંગળાચરણ. ૨

હરીરે રામ રામા રામા રામા રાયા રમેશ્વરે રાય રમેશ્વરે. ૬૦
 એક દીવસ એવિલ કેસા, નેહી દેહયા બરસા દેહયા બરસા
 ચક્રે ચોકી લંકાપતી યાચી, નોતી કુણ ગતી કય જાણી ગતી
 લંકા સારી ખેલોવન, ત્યાયે પારખા જાણી, ત્યાયા પારખા જાણી
 અહિત લગાદી મલે, તુકા બણે વાહે વેલા; બણે વાહે વેલા, કેસા

મંગળાચરણ ૬

હરીરે રામ રામા રામા રામા રામા રામા આરે સમ રામા આરે
નામ દેતાં વાટે આલે, ત્યાંએ જનન પાઉલે પાઉલે;

જનન પાઉલે પાઉલે હરીરે. ૧

નામ લેતાં ગાસો આસી, ને નર જમેલા અપવાશી;

જમેલ અપવાશી હરીરે. ૨

નામ દેતાં કરે ધંધા ત્યારે, સમાધી ને સદા; સમાધી તે સદા,

રામ રામ મુખે ગાય તુંકા વંદી ત્યાંએ પાયે. હરીરે. ૩

પ્રીતમદાસનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧ છંડ.

હે હરી નામકો નાવ, તાંકુ સત ચલાવે;

હિતારે બવપાર નાથ શું જોઈ મીલાવે. હે હરિં ૧

એક પલકમાં અનેક શો જોજન ઝાઝ ચલાવે,

એસે નહી કોડી દામ ઝાઝમાં લે જોઈલાવે,

એસી તરે લે જાય પેટકા પાણી ન હાલે;

વપકુંડ ધામકે ખીચ ઝાઝકું જાય ઝુકાવે.

હે હરીં ૨

હે હરી નારને બચ જન સોધ જોઈ ઉત્ત ઝાઝમા બેઠા.

કહેત હે પ્રીતમદાસ કમળ મહેલમાં બેઠા. હે હરીં ૩

રણુછોડના શણુગાર.

સનમુખ ઉભા શામળીઆ શે બોલો નહી.

શે અપરાધ અમારો. જીવણુ જાણો, શે બોલો નહી.

ચરણુ સરણુ જે આવે છે સે બોલો નહી,

તેનાં તમે અનેક જનમનાં, બધન નાંખો કાપી. શે બોલો નહી.

તમે જાંત બાન જંતો નથી શે બોલો નહી,

કરમાને કયાં કરણી હતી, શે બોલો નહી;

તેની તમે ખીચડી ખાધી ગદારાજ શે બોલો નહી.

શવરીનાં ખાધાં ભોર શે બોલો નહી;

અદમાને કયાં ધન્ય હતું શે બોલો નહી

કે દાડે બણીએ તોએ ગજરાજ શે બોલો નહી;

આખા મેલમાં શો આચાર હતો, શે બોલો નહી

તેનાં તમે તાણ્યાં મુલેલા ઢોર શે બોલો નહી;

એવા અનેક ભગત આધારી, શે બોલો નહી,

એક પ્રીતમ સરખો બોધી, શે બોલો નહી,

તેનાં તમે અનેક જનમનાં બધન નાંખો કાપી; શે બોલો નહી

રણછોડજીના શબ્દગાર.

રણછોડજીના રૂપમા મં લીલાં તે કુંડગ કાન ધરયા મન.
 પીણુ પીતાંબર. પેરયું રણછોડરાય મં ઓઢી હિપરણી કેશરી
 લીલો તે વાગો અંગે ધરયો, મં પંજે પટકે બાંધી હરીએ;
 કડ પાપણુ કપર લેકે કશમી પાપ મં જમણે હાથે છડી

હરી મહારાજ મન રંગાયુ,

આમે તીલક કેસર તણા મનં લીલાગણીનો બાંધ્યો છેશીર પેચ. મન રંગાયુ
 બાહે તે બાણુખંધ ધરયા, મનં કડે લીલા તુળશી કેરા હાર; મન રંગાયુ
 કડે તે કડાં સાંકમાં મનં રતન મદ્રિકા રાજત ચરણે હાથ; મન રંગાયુ
 અધરનો રંગલાલ બન્યાં, મનં ગળે તે હાર ગુજર તણો; મન રંગાયુ
 પીંજ શોભે હીમ તણા શબ્દગાર મનં ડાખી બાણુએકટાર ધરી; મન રંગાયુ
 નેના હિપર બાંધી હરીએ હાલ, મનં કદોરો કેડે ધરયો. મન રંગાયુ
 પાવલીઆમાં ઈશ્વરનો જગદાર, મનં નખશીખ મુખી શોભીતા શબ્દગાર
 મનં રંગાયુ

આ શબ્દગાર ધરયા પછી નવા ધરયા તે કહે છે.

શબ્દગાર સરવં સજવા હતા, મં એકેક પલકમાં બળે ધરયા.
 એક કમળ મુસાક ધરયું. મં બીજું જમણે અંગુડે નંદલાલ;
 જમી છમીલા લાલની મં પ્રીતમ તારા ચરણુ કમળને ચહાગ. મન
 ગરબી.

શું કરયું ગીતા ગાઇનેરે, તેં શું કરયું ગીતા ગાઇનેરે. ૨૬.
 ગણેશ ગણ્યો પણુ ભેદ ન બણ્યો, ધીક પડ્યો. પડીતાઇનેરે,
 પામી વાંચીને પરમારથ ન કીધો કુંડાળ પાંખયું કમાઇનેરે તેં
 બાગવાત બાખ્યુ રહે હેતે ન રાખ્યું રહ્યો આપ સ્વારથ સાઇનેરે.
 શેશનં માથે મણી લોપણુ છવે છે છવ ખાઇનેરે. તેં
 કહે પ્રાતમ ખેતાના ડાહપણથી ગયો ચોરાશીમાં વહેવડનેરે.

ધોળા. ૧

ભજન કરીએ બાવેરે બવ બટકણુ બાગે,
 સસાર સાગર તારતારે, કણુ વાર ન લાગે. ૧
 માયા મેહ નિંદરાગારે, ગાહલ શું ધોરે,
 પાંચ ચોર વરો પ.શેરે, આતમ ધન ચોરે;
 અચેત શું હોધેછેરે, જો તું આંખ હથડી.
 જેણે વણ્યો જાશેરે, તારી કાયાની બાડી. ૨
 એત ચોદાનંદ મળશેરે રાખે અધાર;
 આ અવસર છે રડોરે, હોમ કારજ તાર.
 માહા પુરુષનો મારમરે, તે પગણુ સેહજે;
 પ્રીતમ પ્રેમ ધરીનેરે, હરિના ગુણુ આજે, ૩

પદ ૧૧ છં.

બન્ય કાકોર રહુ ગામ, વસે મારો બાકોર

શામળીઆજી ચતુર સુખજી, તેને જોવા આશરે. ૧

જહુ જોમણની પ્રીતે, પ્રભુજી પધાર્યારે;

અહીંઆ આવીને તમે, અમમ આધાર્યારે. ૨

એતો આનંદ રૂપી અમમ અંતરગતસીરે;

વહાલો પ્રેમતણે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે.

એતો બહની લણે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે. ૩

પદ ૧૨ મું.

એતો અપરાધી કોણુછેરે, જેને બચન ન ભાવે.

બકિત મુકી જીતણ બાર વહે છેરે, જેમ ગદાપર ગુણુછે જે. ૧

આવા હરી જેઠ જેણે નવણે નવ નીરખ્યારે તેના લોચનમાં

રહને લુણુ છે. ૨

આવા હરી જેઠ જેનાં હૃદય નવ હરખ્યાં, તેના ઉજડ આંડે

પહોર છેરે, જેને ૩

મારે મારે કરતોને ગગતામાં ફરતો, મરવું લે નીધાન છેરે,

પ્રીતમ પ્રભુજીનું સજન કરી લો, એ ઠરવાનો કામ છેરે. જેને. ૪

ધોળા ૨ જી

રાતો ઘોડો રણ પાખરીયો, સ્વેત ધરયા શણગાર જોને. એ રાગ.

હરીનો મારગ છે સુરાનો, નહિ કાયરનું કામ જોને.

પ્રથમ પહેલું મસ્તક મુકી. વળતી લેવું નાન જોને

સૂતવીત દારા શીશ સમરપે, તે પામે રસ પીવા જોને;

સીંધુ મધ્યે મોતી લેવા માંહી પડ્યા મરજીવા જોને. ૨

મરણુ આદરે તે બરે મુકી દીલની દુગ્ધા પામે જોને;

તીરે ઉજા જીવે તમાસો, તે કોડી નવ પામે જોને. ૩

પ્રેમ પંથ પાવકની જવાળા બાળી પાછા બાગે જોને

માંહી પડ્યા તે મહાસુખ માણે દેખનારા દાઝે જોને. ૪

માથા સાથે મોઢી વસ્તુ, સાંપડવી નહી સેલ જોને

રામ અમલના રાતા માતા, પુરા પ્રેમી જન જોને.

પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, નીરખે રજની દન જોને. ૫

પદ મીરાંખાઈ.

ગોવીંદજી પ્રાણ અમારોરે, મને જીગ લાગ્યો ખારોરે

મુને મારે રામજી ભાવેરે ખીજો મારી નજરે ન આંધેરે. ૧

મીરાંખાઈના મહોલમાંરે હરી સંતનકો પાસ,

કપડીયાં હરી દુર વશેરે, મારા સંતન કેસે પાસ. ગો. ૨

રાણોજી કાગળ મોકલેરે, દેજો મીરાંને હાથ

સાધુની સંગત છોડીદો, તમે રાખો દુનીયામાં લાજ. ગો. ૩

મીરાંખાઈ કાગળ મોકલેરે, દેજો રાખ્યાને હાથ

સાધુની સંગત કળહુ ના છોડુ, નહી રહુ તમારી પાસ. ગો. ૪

વીખતો પ્યાલો રાજો મોકલ્યોરે દેજો મીરાંને હાથ

અમૃત કરીને મીઠા પીગ્યારે, જ્યોત દસીએ આપ્યો લાઘ. ગો. ૫
 સાંઢવાળા સાંઢ ઘણુઆરજેરે, જ્યુ સો સો કાસ,
 મારે રાણાજીના દેશમારે જળરે પીવાનો દોશ. ગો. ૬
 ઝાલો મેહેલો મેવાડનેરે, મીઠાં મધ પુરવ માંઢ;
 સરવ છોડી મીરાં નીસરવાં, જેને મનડુ ન માયા માંઢ. ગો. ૭
 સાસુ અમારી સુખમજારે, સસરો પરગ સંતોષ,
 જેઠ જુવો જુગજીવન મારો નાવલીયો નીરદોષ. ગો. ૮
 ચુંદડી જોડુ તારે રંગ ચુવેરે રંગ સોરંગી હોય;
 હું જોડુ કાળો કાંખજો, દુજો ઝાઘ ન લાગે કાંય. ગો. ૯
 મીરાં દરીની લાડણીરે, રેહેલી સંત હજુર.
 સાધુ જનને દલ વશુ પેલા દલ કપટીસે દુર. ગો. ૧૦

પદ ૨ જુ.

માગત માંખણ રાટી, ગોપાળ પ્યાર માગત માંખણ રાટી,
 મેરે ગોપાળજી રાટી બનાડં, એક છોટીને બીજી મોટી.
 મેરે ગોપાળજી બોલા કરંગી, બખુભાનકી બેટી ગોપાળ

પદ ૩ જુ. રાગ ગોડી.

વાટ જુવે છે મીરાં રાંકડી ઉભી ઉભી
 મુનીવર સ્વામી મારે મદીર પધારે. ઉભી ઉભી વાટ ૧
 વાલા શેવા કરે છે દીન રાતડી,
 ધુલના તે હારને ધુલના તે ગજરા,
 ધુલના તોરાને ધુલની પાંખડી. ઉભી ઉભી વાટ ૨
 વળી પકવાન ગીઠાધયોને મેવાને,
 મેખર જલેખી તલ સાંકળી. ઉભી ઉભી વાટ ૩
 લવીંગ સોપારીને પાનનાં બીડારે
 એલચી દોડાને તજ પાંખડી. ઉભી ઉભી વાટ ૪
 સાગ શોનાનાં શોગઠાં ઢાળ્યારે,
 રમવા આવો તો જાય રાતડી. ઉભી ઉભી વાટ ૫
 મીરાંગાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
 જોતાં ઠરે છે મારી આંખડી. ઉભી ઉભી વાટ ૬

પદ ૪ થું.

બની આવે તો રામ નામ લખએરે, નીકર મુગે મોઢે રહીએ,
 આરે શંશાર શરવે વહો જતાં, હારે વહેતાં સંગાથે નવ વહીયેરેની. ૧
 ઢીલાં કઠણ વચન ક્રોધ કહેતો, શેહેતા આવ્યા તેમ શહીયેરે ની. ૨
 મહા પુરુષને મેહેલે ચાલીનેરે, મહા પદનો મરમ લખએરે ની. ૩
 કહ પ્રેમલદાશ લ્યો વેદની વાણી, લખીને રાખજો હથેરે, ની. ૪

પદ ૫ થું.

મોહન લાગત પ્યારો રાણાજી મને મોહન લાગત પ્યારો;
 જાડી કળામે હાલત ચાલત જોલત પ્રાણ આધારો.

ભાડી માયામાં સખજીમ બૂધ્યા, એક પુરુષ હે ન્યારો,
તમ કહેતે અરધમા હમારી અમથુ હમારો અમારો;
મહિદ બોવનમાં વ્યાપી રહ્યો હે સો નીધીવર હે હમારો. ૨
પ્રમહી જુઠે હમહી જુઠે ન જુઠી તે રાજ પસારો;
સખ પુરુષકો સંગથ જુઠો, ફાટ્યો હે હમયા તુમારો.
સાજી પીતાંબર મોતનકી માળા, લઇ લઇ અંગનમાં ઠારો;
છાંપાં તીલક તુળધીની માળા સાધુ સંગત નીસ્તરો; ૨
મીરાંબાઈ કહે પ્રજુ ગીરધરના ગુણ ચરણકો બન્દ સંભારો;
જેજે દીન મેંતો હરી વીણ ખોલા ધીક એ મનુષ્ય જન્મારો. ૩

પદ ૬ છંદ.

મેરો મન હરી લીયો રાજ રણુહોડ, મેરો મન હરી લીયો;
ત્રીકમ માધવ ચોર પુરશોતમને કુમેર દલ્યાણની જોડ
રાધા રૂક્ષમાણી ચોર સતમામા જાંબુક વરણી જોડ.
ચાર પાસ રતનામર માળે ગોમતી કરત કલોલ;
ગીરાંબાઈ કહે પ્રજુ ગીરધરના ગુણ હરિ મારા દમડના ચોર.

પદ ૭ મું.

મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા મુખડાની મા.

મુખડુ મેં જોયું તારુ સરવે જુગ થયું ખારું;

મન મારું રહ્યું ન્યારે મોહનતારા. ૧

સંસારીનું સુખ એવું, જાંઝવાના નીર જેવું;

તેને તુજી કરી ફરીએરે મોહન તારા. ૨

સંસારીનું સુખ કાચુ પરણીને રંડાનું પાણું;

તેને ઘેર શીદ જઈએરે, મોહન તારા. ૩

પરણું તો પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સોભાન્ય મારો,

રંડવાનો બે ટાળ્યોરે, મોહન તારા. ૪

વીક્રમાનંદ પદ ૧ છંદ.

કપુરે હરીકુ બજત નદીરે જામુચક જનમ પરતાવેગોરે. કપુ. ૧

અહીંમાં તુજે મીઠા મીઠા ભોગ લગતહે;

વાં તુજે શુભીએ ચડાવેગોરે કપુરે હરીકુ બજતા નદીરે ૨

અહીંમાં ફાસીઈ તુ માનત નાહી,

વાં તુજે કાણુ હોડાવેગોરે, કપુરે હરીકુ બજત નદીરે ૩

કહેત વિક્રમાનંદ હરીકુ સાહીકર

પ્રીત જનમ નહી પાવેગોરે, કપુરે હરીકુ બજત નદીરે ૪

નરભેરામના અનાવેલા પદ

પદ ૧ છંદ રાગ કાશી.

રાન્ધવતી વસો જીભેરે, વહેવાર વાતવડવું છે;

ખાંતીલે નહાવું ખાજુરે તેની હડીએ ચડવું છે. ૨ક

મોમતી નહાવાતુ નાણું બે આપુ, શાંતી તમારે પ્રીત,

પીતા મધ પુત્ર પાસે નાણું માગે છે કહો ક્રીયા તે દેશની રીત;
 માફ નહી ઉતમ આપોરે ત્યાં મુખી અડવું છે. સરસ્વતી ૦ ૧
 કેટલું નાણું આપ્યું દુરવાસાએ બળદારથી આવ્યા જડવીર;
 તેમના પ્રેમ તમે જાણ્યા સુવરણન યીજના જાણ્યા કવીર;
 વિચારી જુઓ વહાણારે પછી પાએ મડવું છે. સરસ્વતી ૦ ૨
 કંચન દારિકા પીનાને દેખાડી, છાપ મોકલી નાથ.
 શું જોઇ મોકલી શું જોઇ પાળી તે વાણા કહો મને વાત;
 સુરથી કહેછે નરભોરે, એ એમડ કડવું છે. સરસ્વતી ૦ ૩

પદ ૨ જી.

નાણું આપે નરભોરે, વાવરજો છોમાળા,
 ગાંડ આંધજો તાણીરે, ધોળા ધનવાળા;
 કપડી કેશવ જાણત તો, શ્યાને આવત પચાસ જોજન;
 સાંભળ્યું શ્રવણે સાધુને છાપે છે, માટે મળવા ધર્યું મન,
 દરશન દોનેરે દુર કરી પાળા. નાણું ૦ ૧
 જોખ દેખીને અજર નથી કરતા, છાપ આપો છો હરી,
 પાવડી બાળી છાપ ખાળી, છખીલા પરીક્ષા તો એવી કરી;
 સમસ્થા લેજો સમજીરે જે કહી કાનડા કાળા. નાણું ૦ ૩
 હારેછો જનથી દરવતા, માટે હરી હઠ મેલ,
 કહે નરભો છોટાકાલ પ્રતાપે, નથી એ વલમાં તેજ;
 લેવાનું મુજ પાસેરે, હરિહરિ જપમાળા, નાણું ૦ ૪

પદ ૩ જી.

કે દહાડાના મુખીયારે, સુતા છો પલંગ ઢાળી.
 વણા દીવસ ગહિયારીરે, શ્રી વંદાવન ખાળી; કે,
 આગલા દન તેતો ગયા તિસરી, ખાવું ખાતા ગોવાળની સંગ,
 વદમના ઝાડ તજે જોડક તમારી, એવો હતો તમારા ઢંગ;
 જોડના નીત કેસવરે કામળી તજે કાળી. કે દહાડાના ૧
 આજ અમરીત રસ જોખ કરેછો, પ્રભુ મોની તે માગી મીઠાઇ
 પંચવટીમાં કંદમુળ જમતા, બોરા ખાવાં રધુરાઈ,
 ભાજીતો વીદુસ્તી ખાધીરે તણુ શુવન બાળી કે દહાડાના ૨
 હોકા છમિલા આગસ દુર કરિ, મને છાપો આપોને જડવીર,
 ક્યારે લગી તમે વારજ કરશો ઓછી તે જાત આહીર;
 પ્રીતમડી ના જાણીરે અંતરનીજ અજાણી.

અમરીશ રાજા વિષે.—પદ ૪ થું રંગ કાઢી.

અમરીસ જન એવારે હરિ ચરણે જેની ગતી,
 રજની દિવસમારે કાણું પરવારી નથી,
 પાઠલી દોઢપોર હોએ જ્યારે, ત્યારે અમરીષ જામે સહી.
 અમોઢ પાટલાને વાસણ માંજે પછી પહેર એક રહી;
 શેવામાં પોહોર એક વીતેરે, ભક્તિ કરે એમ અતી. અમ ૦ ૧
 પોહોર એકનું ધ્યાન ધરેને, પોહોર એક એક રસોડાએ જામ,

પ્રભુને જમાડીને પરસાદ લેતાં, નરભ કરેને ગુણ ગાય;
 કાંકરા વેણી ધડકારે, ઉથાપન વેળા થતી. અમ૦ ૨
 ઉથાપન કરે અતી ઉમળકે, જ્યારે મેલુ આને બંધીવન;
 આસતી ઉતારી પછી સ્તુતી કરતા, અમરીષ કિન્નવળ મન;
 વેણા ઘડે કરમારે, પડે જરે દાવે જતી. અમ૦ ૩
 સાડા પાંચ પોહોર સેવામાં વીત્ય, પોહોર એક રહે જ્યાંય;
 પ્રભુને જમાડીને પહોરાડે ત્યારે, સત પોર પુરુષ ધામ,
 પછી પોહોર ઉઘેરે, અષ્ટ પોહોર એમ જતી. અમ૦ ૪
 અષ્ટ પોહોર એણી રીતે પરવારતા કૃશ્ન તણા ગુણ ગાય;
 કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે તેને લગી લગી લાગુ પાય,
 ભક્તિ એક સાચીરે, જુઠી જાણે રાજનિતી. અમ૦ ૫
 પદ ૫ મું.

શેવાની સામગ્રીરે રાજ અમરીશ દામે કરે,
 ના આપે કામ આકરનેરે, નીર રાગ લાયે જરે. રેક૦
 હાજર આકર હાજર રાણી, ને હાજર રહે સહુ ગામ,
 પ્રભુની શેવામાં ભાગ શો પરનો, માટે ના સોંપે કામ,
 વળે પુણ્ય લાયેરે હાર કરી કંડે ધરે. શેવાની૦ ૧
 અમરીપછીએ પોતે એમ વિચાર્યુ પહેર સાત શેવામાં થાય.
 એક પોહોર ગાડી છે તે પોહોર અવરથા જાય;
 ને પાડુ મજરેરે તો મુજ કારજ સરે. શેવાની૦ ૨
 શેવાની સામગ્રી સરવે લાયે થાય છે, ને દરજી દળે કાઠં એતર.
 દરજી કંડી લાયે દળીએ તો પ્રમાણ આઠે પહેર;
 માટે માંડી ઘંટીરે કામળ દરથી કામળ ઘંટી રરે. શેવાની૦ ૩
 પદ ૬ મું રાગ કાફી.

કામળ રાજે અમરીશરે ઘંટીએ બેઠા સહી.
 છુટયો પરસેવોરે તે વરણ્યો જાએ નહી. રેક૦
 કામળ રાજને કામળ રહીયા, કામળ દેહ અંતુલ્ય.
 દેહરંગ જાણે કસુંગે ચઢીજો, સુગાળુ ગુલાબનું કુત;
 અમરીશ જન એવારે ઘંટીએ બેઠા જઈ. કામળ૦ ૧
 કામળ દેહે નેકા મળેછે લાયે, વળી કિન્નવલતાનો રંગ;
 જાગ કરીને જ્યારે ઘંટીને ખેંચી ત્યારે વળ્યો પ.શેવો અમ,
 લીલાવટ તણેરે, રહ્યો જાણે પ્રેમ વહી. કામળ૦ ૨
 કામળ પત્રપર જેમ શોભે મેઘ તણા બીંદુ.
 માતીયા છુટયા જેમ તે તારાની લોલે મુખ અમરીશનું મંદુ;
 દરીનો યશ જોનેરે, એવી તો જોને રેક પ્રહી, કામળ૦ ૩
 જી કરનજી તેતો પલંગે પોહમા, દાશી દોળે છે વાય,
 અમરીશ માટે હની જળકીને જાગ્યા, મારે ભક્તની કરવી સહાય
 કરે વાય વીજણેરે અમરીશ પુઠે રહી. કામળ૦ ૪
 લાલમી કર ચક્રી લીધી વીજણો ધાયા મસમકીને માય;

કહે રક્ષમણી પ્રભુ કહ પ્રધારે મુને તો અચરત વાતઃ
 પછી મુને પુછોરે, ત્યારે ત્યાં હું આવું નહ. કોમળ ૫
 અમરીષ પુરે હરી વીજણો કરતા, ત્યારે હરી જુગદીસ.
 તે હરી ડોકરે મંદીરમાં જોજો, સર્વ ધ્યનો ધરા;
 મુરખ નવ માનેરે સાચાને તો શંકાય નહી કોમળ ૬
 ઘંટી મુકીને જાયું અમરીષે પુરે, ત્યારે દીઠા શ્રી જગશય;
 કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, નમ્યો અમરીષ હરને પાય;
 તમો કરો વીજણોરે, તેતો અધટતી થાય. કોમળ ૭

પદ ૭ મું.

પોરાદયાતા કેસવરે સુખ પલંગ ઢાળી.
 પુષ્પ વેણી પાથર્યારે પછી કહે સુણો વનમાળી;
 સુખ પલંગથી સ્વામી કેમ જાગ્યા તે તો કહો મુજને તાત,
 દોકરે ચાકરને વિંજણો કરે છો, તે તો અલુચટતી વાત;
 નેતનાં પાણી મેલેરે, તેતો અચરત બાળી. પોરાદયા. ૧
 શ્રી કૃષ્ણ અમરીષ પ્રત્યે કહે છે, એક પહોર ઉંધને તુંય,
 પહોર એક તારી શેવા માનું, વચન આપુ હુંય;
 ત્યારે અમરીશેરે, પ્રભુની વાચા પાળી પોરાદયા. ૨
 સનકાદીક ધંદાદીક જેતું ધ્યાન ધરે શીવ શેષ,
 શસ્ત્ર ફેણાએ શેશ રટણુ કરે છે વિસામો ન પામે લેશ,
 રીદ્ધ જોગીતેરે લાગી ધ્યાનની તાળી પોરાદયા. ૩
 રાજનીતીની અમરીષને ખખર નથી, કરે સેવા સમરણુને નેમ;
 કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે હરીએ વિચાર્યું એમ
 રાજ રક્ષણુને કારણેરે, મધ્યું ચક્ર વનમાળી. પોરાદયા. ૪

પદ ૮ મું.

લેને લેને લાણુ જીવને જોતાં નહી નડે;
 જોતાં નહી નડેરે, જીવને જોળ્યો નહી મળે. લેને લેને. ૧
 કરતુરીને કેવડો લાલ તેલમાં તળે,
 આવો રડો મનજો મેલી જીતળમાં ભળે. લેને લેને. ૨
 મોતી સરખો દાણો લાલને ઘંટીમાં દળે.
 જાવળીઆનું ખીજ વાવે, આંગો નહી ફળે લેને લેને. ૩
 સત જોલાવે જોલાનો નથી અગામાનમાં ફરે;
 મારી ધકકે અમળ કરશે મડે બાર બરે. લેને લેને. ૪

પદ ૯ મું.

સેહેલો સેહેલો સેહેલો બહુ રણુછોડાવ બહુ સેહેલોરે;
 વાત કરતાં વાલોજી આવે મોઢે ચઢે છે વેહેલો વેહેલો. રણુ. ૧
 મગસ બંધી જમવાને જોઈએ, વેચવા કડાવે પેસો પેસો; રણુ ૨
 ભકલ જનનાં સંકટ હરવા થાય છે ગાંડોને ઘેસો. રણુ ૩
 હરંદે કમળશ્રી હેમની દાળડી તે વરતું ગાંઠી મેસો. રણુ ૪
 કહે નરભોરામ શુર પ્રતાપે એના ખેલમાં ખેસો. રણુ ૫

પદ ૧૦ મું.

રંગ બીના રંગ બીના, રણભેડરામ રંગ બીનારે.
 આપા ગમન અમરીપનો વારી દશ અનતારને લીના રણભેડ. ૧
 સેનાને માટે તમે નાખીઃ થયા, કુણુ કરે તમ વિના; રણભેડ. ૨
 ગાલીર મુખીનો મુગટ લીધો, અવગુણુ ન જોયા એના રણભેડ. ૩
 કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે આદે અનાથ નાથ દીના રણભેડ. ૪

પદ ૧૧ મું.

છોમળા છોમળા રણભેડરામ છોમળારે;
 મુસ્તક મુગટને કાને કુંડળ, આંખ નેણાં અણીઆળા. રણ ૧
 ગજે ગજઅવા ઉતરી સાંકળી કર મુકતાફળ માળા;
 શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધરો છો, ભક્ત તણા પ્રતિપાળા. રણ. ૨
 કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે ઠાકોર ડાકોરવાળા. રણ. ૪

પદ ૧૨ મું.

વનમાળી વનમાળી વીઠલવર વનમાળી;
 અદાર ક્ષોણી તમે દળ વટાવ્યું, ટીટોડી મેલી તમે ટાળીરે. વીં ૧
 ચક્ર ધરયુ તમે બીખને માટે તેસું પ્રતિજ્ઞા પાળી વીં ૨
 સદુ સરખાને રંગ રમાડયા, તેડી તે વરજની નારી. વીં ૩
 કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે, સુચવી સીમા વાળી. વીં ૪

પદ ૧૩ મું.

રામ રટણુમાં સાર છે, મુનશાહ દેહ પામીને રમણુ બુદ્ધો છેરે;
 મુનશાહ દેહ પામીને રમણુ બુદ્ધો, તેને હલ્યાણુની વાર છેરે. રસી.
 કુસંગ કુનારનો સંગ કરયાથી, જમડાનો મોટો ગાર છેરે; રસી.
 જખ ચોરાશોના ફેરાં રેરાં, મુનશાહ દેહ છેલ્લોજ વાર છેરે; રસી.
 કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે, રામ રટયાથી સુખ થાય છેરે. રસી.

ભજન.

મેરે મન બસ ગયો સીતારામ
 સીતારામ સીતારામ સીતારામ, મેરે મન બસ ગયો સીતારામ:
 રતન સીંહાસન ન્હુવર ખેડે, ચમર ઢાળે હનુમાન મેરે ૧
 વ્રુગ મત પીશ્વર જાવે છ મેરે મનસે વ્રુમ પીન નીકસી જાવે છ મેરે પ્રાણુ મેરે. ૨
 સીતા રામ લક્ષમણુજ બરત શતરૂધન કેરા સદસ્ય મુખ લેતલી નાગ;
 વ્રુજસી બજ સીતારામ ચોસક ધડીને આકું જાગ. મેરે. ૩

પદ ૨ જી.

હોત્રો હોલી કહેછેરે પ્રભુજ મારી વારે ચઢો;
 અન્ધાં મારાં મારેરે તમે આવી બીજ ખડો. ૨૬
 ગાણુ તણીને ઉભો પારધી, ને ઉપર આવ્યો બાજ;
 પોતામાંથી સરખ જો નીસરે તો વણશે મારાં કાજ,
 ગરડના આમીરે આંધી રાખી રખે રહો. હોમો હોત્રી. ૧
 કહેતામાંજ પરતરીયાને, સરખને કરશે નિવારણુ.

પારખને તો ખરે રૂઝો, તલસણ લીધા એના પ્રાણ;
નાંધી બાણ છુટ્ટે, જાન આપ્યો હોંડે પડ્યો. હોલો હોલી. ૨
કંઠ વેળામાં કામજ આવે, જો બજન કરો તો બે જાય
એવા સમય સ્વામીને મુકીને કોના પુણ્ય પાપ
મુનેમાર તારેરે તુળસીદાસ ખરો, હોલો હોલી. ૩

પદ ૩ જી.

લાંબી સોડે સુતોરે સુખની તેં સળ્યા કરી;
કદીએ નવ બોલ્યોરે તું તો હરી હરી. ૨૬,
આછેરે તારને આછેરે માફ તેમાં બંધાણું તારૂં ચીત;
અલબેલીનો સંમ ન મુક્યો, તે વિના તું આંધજો ભીત
કરીને ડોકાણેરે, બેઠો નહીં એક ધડી લાંબી સોડે ૧
શીર ઉપર તો કાળ બમે છે જેમ તેતરપર જાળ;
કહીએ ખરા પણ કહ્યું ન માને, કહે મુમતને કાળ.
જે જેમ તે તેમજરે મુકીને તારે જવું ગરી લાંબી સોડે ૨
ઉંચી ઉંચી મેડીને જાગ બગીચા નવી નવી જાતના રંગ,
તે ઘેર બેઠા કાગ કકળશે કાઠ નહીં આવે તારી સંમ
તુલસીદાસ કહેછેરે લખ ચોરાસી કરો. લાંબી સોડે ૩

પદ ૪ થું.

સીતારામ ઉપાસી આએ મોરો સીતારામ ઉપાસી,
બાલ તીલક તુલસીદા માલા, અવધપુરકે જાસી. આએ ૧
તીરથવન સમે કરીઆએ, કોટી ગંગાને કોટી કાસી, આએ ૨
ચરણ ધોધ ચરણામૃત લીધો, શીતળ હોગમ છાતી આએ ૩
રઘુનર છોડ ઓરકૂ બજહો, સોનર જમપુર વાસી; આએ ૪
તુળસીદાસ રઘુનરકે શરણે મીટ ગઈ લક્ષ ચોરાસી આએ ૫

પદ ૫ મું.

શરણુ તોરે મેં આયો કુટુંબ તણ શરણુ તારે મેં આયો.
છોડી હે લંક કનક કરે મંદીર હરી ચરણે ચીત લાંબા.
જન મેએ છોડ દીયો લંકાકો તણ મેરો માન જઠાયો,
જનમ મરણુએ જાધન છુટો, સમ દરશન પાચો. કુટુંબ. ૨
જો રઘુનાથ અનાથકો નાથા, તમ મોએ કંઠ લગાયો,
તુળસીદાસ પ્રભુ તુમારી કૃપાસેં રાજ વિભીષણુ પાચો. કુટુંબ. ૩

પદ ૬ હું રાગ ભાવરવ.

પ્રાતઃસમે રઘુવીર જન વે, કડકલ્યા માત તુમારી.
હોઠો બાલાજી ભોર બયો હે મુની જન હેતકારી, ૧
અક્ષાદીક ઇંદ્રાદિક દેવતા, રૂસી સનકાદીક સારી.
જાન ખીબને વેદ ધુની લગાવે, રઘુકુળ ખોરતાદી; ૨
ખંદીજન આંધરજ શુણુ માને નાચે દેહ તારી,
સેન સહિત સખ હારે હોડે હોત કોતાહળ બારી; ૩
ભરત સનરધન ચમર ઇત લીએ જનક સુતા તે ચારી.

મેના પાન લીએ કર સહમન મર જનકી વારી: ૪
 સૂન પ્રાપ્તે મનન ઉડે રધુ નદન લોક પલક ઉપારી,
 ચીતવન આવે કોમો મોરાર, મુદીય બધે નરનારી. ૫

પદ ૭ મું રાગ કાફી.

સજીવે શ્રીરામ અગ તારો દાવ બન્યો બજીવે તુ સીતારામ.
 તેરી કાયા કણુ કામ નહી આવે, માત પીતા ધનધાન, અગતો. ૧
 જોત્યીતાકો તેરો કળ આવેજો, અગ તેરો કાણુ જમાન. અગતો. ૨
 બીધ પારધિ અગમેળ ઉમરયો, એસોમ્ સ્મરય નામ. અગતો. ૩
 તુલસીદાસ આશ રઘુવરકો સખકો પુરણુ ધામ. અગતો. ૪

પદ ૮ મું રાગ ડુમરી.

નહી બન જોગ સખી દોનુ યાગક નહિ બન જોગ;
 એક સમામ દુખ મડર રૂપકે નેન બરે ત્રિલોક સખી ૧
 રામ સહમન સીતા યનકુ સધાવે દેખત નગરક લોક; સખી ૨
 ઉસકી માતાપીતા કેસે જીવે કેસે જીવ અવધકે લોક, સખી ૩
 કંદમુળ સહમન લેધ આવત વાંન સમાવત લોગ, સખી ૪
 તુલસીદાસ રઘુનંદકે ચરણે ભાવીરે મહાબન વીજોગ; સખી ૫

પદ ૯ મું રાગ બીહાગ.

બજનકો પરીમાન એસો હરી બજનકો પરીમાન;
 બજનકો પરીમાન એસો જળ તારે પાસાણુ. દેહ,
 ચગત તારાને ચગત મડંગ ચગત રવી સસી બાણુ,
 દાસ ધરવકુ આસીચગ પદવી સમકે દીવાન; એસો હરી. ૧
 રાવણુ દસ સૌશ હેદે કર ગ્રહે સારંગ પ્રાણુ,
 વીશ્વજીવકુ લંકા દીનો બકત પોતાકો બાન. એસો હરી ૩
 નીગમ બકો સાંધ પુરે સુનો સત સુબાણુ,
 દાસ તુલસી શરણુ આએ રાખી ભમવાન; એસો હરી. ૪

સાખીઓ.

તુલસી આ સંસારમે ભાત ભાતકે લોક,
 રાગસે હીલમીલ આલીયે, નદી નાથ સંજોગ.
 તુલસી મનુશી દેહ ધસી, ના જપ્યા શ્રી જુગદીશ,
 જનુની નાળ વધેરતા કયું કાદ્યો નહી શીશ. ૨
 ગરબ ના ગળ્યો તારો દુરમતિ, વાંઝ ન રહી તેરી માત,
 જા ધર કથા કીરતન નહિ, તેા ધર પેડો ઉતપાત. ૩
 સખ સેનાકે નગર જન્યા, પારસમણીકી પોણ,
 તુલસી હરીકી બકિત વિના, જગડ કરે ધમરોલ. ૪
 દોર ઘડંતા મનુષ્ય ધડ્યો, બુદ્યો શિંગને પુછ,
 તુલસી હરિકે બજન વિના ધીક દાદી ધીક મુછ. ૫
 ધન ભોમી ધન ગામને જખાંહાં સંત બીરાજો આધ,
 જગ જીવન પાવન કરે દિલી મીલી હની જસ ગાધ, ૬
 તુલસી કહે મેં પારખુ, પરખ્યા રામ રતન.

જન્મ તપ તિરથ કામમણી, લાંઘા મુખ માને મન,
 પારસમણીકે સંગમી કંચન ભઠ્ઠા તરવાર,
 તુલશી હનમેં તીન રહે, ધાર બાર આકાર.
 સ્વયં નદીએ મંચા વહે, સખ પથર સાલીંગરામ,
 સખ વનસ્પતી હે તુલશી ભકે હરદે રામ.
 દયા ધરમકો મુલ હે પાપ મુલ અભીમાન,
 તુલશી દયા ન છાંડીએ જન્મ લગ ઘટમે પ્રાણ.
 પરધન પથર જણીએ, પરસ્ત્રી માત સમાન,
 એતે કહે હરી નહી મજે, તો તુલસીદાસ જગાન.
 તુલશી તરીયા રંકડી અપની ન કહે કાય;
 કહે હરીની કહે અપની, અતે ફરેતી હોય,
 ચીત્ર કોટકે ઘાટપર ભઠ્ઠા સંતનકી બીડઃ
 તુલશીદાસ અંદન ઘસે, તીલક કરે રધુદાર.
 ૧૦

પદ ૧૦ મું: બીહાગ.

બાનાની પત રાખ પ્રભુ તારા બાનાની પત રાખ;
 બાનારે માટે જો દુઃખ દેશે તો કાણુ જપે તારો જનપ પ્રભુ ૧
 રાહીદાસની તમે પાતરી લીધીને, નવ જોષ્ઠ જાત કે ભાત;
 સેનાની ગારે સનમુખ રહીને તમે, નાહ કહેવાયા હો નાથ. પ્ર. ૨
 પ્રદક્ષાદની તમે પ્રતિપાલણુ, પાળાને સ્થંભમાં પુર્યો વાસ;
 વાતી કડા તમે શીતળ કીધી સુધનવાને પાસ. પ્ર. ૩
 પંચાગીના પટકુળ પુર્યાંને, રાખી સભામાં લાજ;
 સગરમાંથી બુડતો રાખ્યો, રામ કહેતામાં ગજરાજ. પ્ર. ૪
 જેર હતાં તેનાં અમરીત કીધાને, આલ્યાં મીરાંને હાથ;
 મેહેતાને મંડળીક મારવા આવ્યો, ત્યારે કેદારે કાવ્યા મધરાત. પ્ર. ૫
 મકતોના તમે સંકટ ભાગ્યાં, ત્યારે દ્રઢ આવ્યો વિશ્વાસ;
 તુલશીના સ્વામીને કહુ કરજોડે, પુરો અંતરની આશ. પ્ર. ૬

દેવાનંદના બનાવેલાં પદ.—પદ ૧ છું.

શંખણીઓ સરવે સતસંગ કરતાં લજવે;
 મોઢો દેહ મનુષ્યનો પામી, એજે જન્મ ગમાવેરે. શં. ૧
 મોટુ કુળતું માન ધણેર અહાર આતીશે ઉઘે.
 ધણી સંગાતે કરે ઘડાકા સડક છીંકણી સુધેરે, શં. ૨
 માથુ જોતાં જુવો ગારે આડી અવળી આલે;
 રજસ્વળાનો દોષ ન જાણે, મનને ગમે તેમ મહામરે. શં. ૩
 નહાવે ધાવે નીતી પાળે પ્રભુ ભજનમાં પ્રીતી;
 તેવી નીંદા કરવા લાગે, જાણે દેશ હું છતીરે. શં. ૪
 ઘર પીવે માટી ખાવે, જીવ મરાવે જાણી;
 દેવાનંદ કહે જમના હતો. તેને સેશે તાણીરે. શં. ૫

ધૈર્ય આજખવા વિષે.—પદ ૨ છું રાગ કાફી.
 આવો રહો આવજરે, આજખવા એક હરી;

મોઘુ મનુષ્યા તનરે ના આવે તારે રૂતી રૂતી. આવો રહે ૧
 ધન જોગન તન રંગ પતંગી ચણસે પારવાર;
 તે સાર તું જાતન કરે છે, સ્વપ્ન આ સંસાર,
 મેલી તેને મરણુરે દરખુ દીલદોષ કરી. આવો રહે ૨
 વાસ કરો નીત્ય વૈશ્યવ જનમાં મનમાં માનો પાત;
 હસપણું દેવતાને દુલભ, ભયી જનમ દુઃખ જનમ.
 ભક્તિ કરો આવેરે, ધરમની ટેક ધરી. આવો રહે ૩
 સૌંદર્ય સ્વભાવ પરમ સુખ સંપત્તિએ પામવાનો ઉપાય;
 પ્રગટ સ્વરૂપ ઓળખવા પ્રભુને દુરલભ દેહ ગમાય;
 પ્રગટ સ્વરૂપ ઓળખવા પ્રભુને દુરલભ દેહ ગમાય;
 એવું તન આબ્યું રે, સેજો મનરાજ વરી. આવો રહે ૪
 માવાની મોટમ છે મિથ્યા, નથી ધડીનો નીરવાર,
 કેતાનંદ કહે બંજ દુઃખ બંજન, કરણાશી કીરતાન,
 કંઠ્ય વેળામારે રહેશે તારાં ઠારજ સરી. આવો રહે ૫

રણુછોડદાસ.

હુનો તને વારે, આતે શું તેં કર્યુંરે,
 રૂતી હીરો જોયો ને તે રયો સંસાર.
 હાથા ફુટવારે આંખે થયો આંખજારે,
 વસારીને મેલ્યા દિનદમાળ
 મારા સાળા મુરખરે બુદ્ધિ તારી ક્યાં બળ,
 માયેતો બમતો ના દીઠો કાળ, જપાટાને હાંકેરે જાધા મામનારે
 વીચારી ના જોયુંરે સાર અસાર. હુનો તને ૧
 મનશા જનમરે મેળવ્યો તે ધુળમારે,
 હિંસા જિપર ધાલી જોને હામ.
 જણ્યો તને ત્યારેરે આડો શે ના આવીયોરે,
 તારી માને કુખે ન દીધોરે ઝામ. હુનો તને ૨
 સગાંને સંજાંધીરે છુડાડવાને સહ મજાંરે,
 તરવાને ત્રીકમ નામ સંભાર.
 મેં તો ન લાજેરે જટપટ માનજેરે,
 હવે તું તો ગાણ ન રહીશ ગુમાર. હુનો તને ૩
 ડાહ્યાપણુ ડાળુરે સ્વાર્થ સાથમારે,
 પરમારથની ન જાણી પેર.
 રણુછોડ કહેછેરે રાંડના તું એતજેરે,
 વહી ગયો બજનની દીન લેહેર. હુનો તને ૪

શાહીરૂપી અંગરખા વિષે.—પદ ૨ છુ રાગ કાફી.
 અંમરખુ એક તારે બનાબું બહુ જુમતે કરી,
 સોવનારો દરજી ડાહ્યોરે કીધી છે મહા કારીગરી.
 કાંઈમદી માંહી કેવીરે કીધી તેનો કહેતાં ન આવે પાર,
 જારીક કામ બહુ કીજી કીધુ તેના ઉપર તાણા છે તાર.

દાંકે તો નજરે નવ આવેરે દેખોને સુરવે સુરત ધરી. અં ૧
 બાત બનાવી દોરી વાળીરે નાંખી નેમાં બખીયા છે બહુ,
 વળુ વળે છે અકડ નથી તેમાં તાણ્યા નથી એકે તાર
 સર સીંચું સંગેરે આવ્યું છે અંગે જરાજરી. અંગરખું ૨
 કમરપટો કઢોને કુણી, પુચેથી પાની પ્રમાણ,
 તેમાં કરોચળી કાઢ નથી વળી સીવતાર ચતુર સુખણ,
 પ્રમાણ કેવું કીધુંરે બેસતું છે જરાજરી. અંગરખું ૩
 અંગરખું અહુ રંગી બનાવ્યું, પુરણુ પ્રેમ પ્રકાશ,
 ચાંપ દેખો તે દરજીની કવી, સીવતાં કર્યા નવ માસ;
 દાસ રણુછોડનેરે, પહેરાવ્યું પ્રભુ જરાજરી. અંગરખું ૪

કલ્યાણદાસ.

હરી બજવાનું ચોત્રીયું તે, ફરી ફરી ક્યાં મળશેરે,
 ચોંપ કરીને ચેતી લેજો, જાવના તારણ તરશે. હરી ૧
 મુનશાદેહ તો મરી જશેને, પશુ પંખી અવતરશે,
 વરણાગીમાં વાટ ઉઠશે, કેમ ખાણું રડવડશેરે. હરી ૨
 દુખ લાગે તો વેહેલું લાગો, ઉમે ઉધું ચાલ્યુંરે;
 માને ઉદર શું બોલ્યોતો, શું બોલ્યો શું પાલ્યુંરે. હરી ૩
 જોજન જશે ને જરા આવશે, નેત નાશીકા ગળશેરે;
 સગાં રનેલી સુખનાં બેસી, અંતે અજામાં રહેશેરે. હરી ૪
 હરી નામતો હારી બેઠો, વીખીનામાં વીંટાયોરે;
 મોલે દહાડે ધન બંધાવી, ચકરામાં ભુટાયોરે. હરી ૫
 આ અવસરતો રૂઠો કરાને, પાપ ન કરશે પ્રાણીરે,
 કલ્યાણ કહે ને કહું ન માને, પક્ષર ઉપર પાણીરે. હરી ૬

પદ ૧ છં.

મુનશાદેહ પામીને જ કાઢ હરી બજો તે બળીઓરે,
 બળતે રચંબે બાંધશેને, કેમ સહેવાસે છડીયોરે;
 હમણાંતો હરી નથી બોલતા, તારી કુટી બાગશે નળીઓરે,
 આપે બળને બળની સંગત, ચતુરપણમાં ચળીઓરે:
 અમરીત રસ તો કાઢ આરોગે, તારા કરમનો ઠળાયો. મુ ૧
 તણ કુસકા કમોદ જમતા, માહા મેવાને મળાયોરે.
 મન મગન થઈ તનમાં કુચે, શું બેઠાણું ગળાયોરે. મુ ૨
 નંગ નીરમણી મુકીરે, મહા કચરામાં પડીયોરે,
 ચોંપ કરીને ચેતી લેજો, તારો અમરીત કુપો ઢળાયોરે. મુ ૩
 મુનશાદેહને સતસંગત તને ઘણા દીવસે મળાયોરે,
 કલ્યાણ કહે જોશે હરી ના બજ્યા, તે પ્રાણી શું રળાયોરે. મુ ૪

પદ ૨ છં.

ગોવીંદ ગુણ ગાદ્યો મન ધેલા, તમે ચાઓને વહેલા વહેલા.
 હરીગુણ ગાઓને પ્રથમ પહેલા. ગોવીંદ ગુણ ૧

કાશા પાણીનો પરપોટો, અંતે એ જાહેરો પોટો,
જુગમાં હરી જસ છે મોટારે.

ગોવીંદ ગુણ ૨

મન તું માહે માહે કરતો, સમા સંભધી સાથે લડતો,
તુંતો કાંડે છે રંભે રૂપડતોરે.

ગોવીંદ ગુણ ૩

અંતે તારા માત પીતલને જાત, દાઢ તહી આવે વારી સાથ,
તારે જનું એકલડાં લાટરે.

ગોવીંદ ગુણ ૪

જીવ તારે અવર તંગી છે આશ, વેશ ધણોને થોડી રાત;
કાશમાં થઈ જાશે પરમાતરે.

ગોવીંદ ગુણ ૫

એની વધખતવ જતની રીત, કરી લે શામળીયાશું પ્રીત,
ભકત ભોવન કહે હરી ભજનેરે.

ગોવીંદ ગુણ ૬

પ્રેમલદાસ પદ ૧ લું.

હરી ભજતાં હજુ કોઈની લાગ જતાં નથી જાણી,
જેની સુરતા શામળીયા સાથ વદે વેદ બાણીરે.

હરી ૧

વહાલે ઉગાર્યો પ્રહલાદ, હરણાકર્યપ માર્યોરે,
વિભિક્ષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહાર્યોરે.

હરી ૨

વહાલે નરસી મેહેતાને હાર, હાથોલાથ આપ્યોરે,
ધરૂવને આપ્યું અવીચળ રાજ, પોતાનો કરી થાપ્યોરે.

હરી ૩

વહાલે મીરાં તે બાઈનું ઝેર, હળાદળ પીધુરે,
પંચાળીનાં પુર્યાં ચીર, પાંડવ કામ કીધુરે.

હરી ૪

વહાલે અમરિપની જોળખાણુ, અવતાર દશ લીધારે,
વહાલે મળતી કોંથી સદાય, ગરૂપર હરીધયારે,

હરી ૫

આવો હરી ભજવાનો લહાવો, ભજન કોઈ કરશેરે,
કરજોડી કહે પ્રેમલદાસ, ભક્તનાં દુખ દરશેરે.

હરી ૬

નરસિંહ મેહેતાનાં પદ. પદ ૧ લું.

જન્મ ધરી શું કીધું, પ્રાણી જન્મ ધરી શું કીધું;

ક્યાંથી આવ્યો તે ક્યાં તુંરે જન્મશ એકે કામ ન રીધું;

અમરીતનો રસ ઢળતો મુકો, વિખ હળાદળ પીધું;

નરસંધ્યાનૂ રવામી પતીત પાવન, તેનું નામ નવ દીધું. મુ

પદ ૨ જુ.

જોઝર જમકાને આંખ ઉઘાડી, નીરખ્યા વદને સકુમળ સાડી,
આસનમાંડી બેઠા વનમાળી, મોટા મોટા જોગેશ્વરશું લાગી તાળી,

સોનાતી ઝારી વાલે મારે કરમાં લીધી, ભરી સભામાં તાગર

નરસંધ્યાને દીધી;

છે જાણું તે વાલો મારો અજાણી, સોલ સંહસ્ર ગોપીઓ છે ધરનીનારી;
નરસંધ્યો કહે છે મારી શી પેર થાશે, બાંવડી ગ્રહોતો મારી લાજ રહેકા.

પદ ૩ જુ.

જેનેરે એવિંદસમ તમને વીસાર્યા, તમને વીસાર્યા તે નર ભવોભવહાર્યા,
તમને વીસારી કવણુ સુખ કીધું, અમરીત ઢોળી વીધ હળાદળ પીધું. જે

તમને વિસારી અવર મન મોહું, કેહીને બહેને કંચન ખોયું,
તમને વિસારી અવર રંગ સન્ધ્યા, જોડ ન રહી તેની જનુનીરે માતા,
તમને વિસારી તીર્થભર સુતો, બહારે નરસંધ્યો તે નર ભમેભવ વ-
ગુણતો. જોહોરે.

પદ ૪ શુ.

જોહોરે સામળીયા ચરણરસ આપ્યો, નેહોરે સંસારનો કુચોકરી નાંખ્યો ટેક.
જે નર કૃષ્ણ ચરણના ભોગી, તે નર બહો તમે સખા જોગી;
જે જન કૃષ્ણચરણથી અળગા, તે જન થક મુશી ડાળે વળગ્યા;
જે નર કૃષ્ણચરણથીરે નાહા, બહોરે નરસંધ્યો તે નરભવમાં ગાહા.

પદ ૫ શુ.

સમાકૃષ્ણ સમાકૃષ્ણ જોહોરે જાવા;
દ્વડામાંથી દુર કરો દુનીયાના જાવા
પુરણ પુન્યે પામ્યા છે અવતાર આવા;
આતમ કુળ આપી, પ્રગટયા લાહાવેકે લેવા,
ચાલ્યા ચરણ આપ્યા, તિરથ નાહાયા;
સેવા કર્યા કર આપ્યા, સમરણ સાવા.
નેત્ર આપ્યાં હરી નીરખ્યા; મુખ પરસાદ જાવા,
જુગદીશે છબ આપી, હરીગુણ જાવા;
મસ્તક આપ્યું માનવી, હરી ગુરને નમવા,
કહે નરસંધ્યો કાન આપ્યા, હરીગુણ સાંભળવા.

ગાડી. ગડ્યારી ધેર આવે વાલોજી, મારો ગડ્યારી ધેર આવે;
હાથમાં લાકડીવાંને ખભે કામળીયાં, મીઠીશી મોરધી બળવે. વા.
ગુંજુ હરહાર મનોહર મોર, મુજર શીર સોહીએ;
સ્વામીવણી સુંદરતા જોષ જોષ, વ્રજ વીનતા મન મોહીએ.
કુમ કુમ કેસ છડા છોબરાવું, મોતીડે ચોક પુરાવું;
નરસંધ્યાના સ્વામી મંદીર પધારે, શરીએ તે કુલડાં વેરાવું,

પદ ૭ શુ.

સંતો અમેરે વહેવારીયા શ્રી સમનામના, વેહેપારી આવેરે.
બધા ગામ ગામના સંતો. ૧
અમાર વસાણું સાધુ સઉકોને બાવે, અદારે વરણ જોને
હોરવાને આવે. સંતો. ૨
અમાર વસાણું કાળ દુકાળે ન ખુટે, જોને ચોર ન છુટે જોને
રાત્ર ન દડે. સંતો. ૩
સમનામ ધન્ય મારે વાજે જે ગાળે, છપન ઉપર ભેર ભુંગે
વાગે સંતો. ૪
લાખ તણાં નો લેખાં નવી, ને પારવની છે પુંજી; હોરવું હોય
તે હોરી લેજો કરતુરી છે મોધી. સંતો. ૫
આવરોને આતાવધમાં લક્ષ્મીવરવું નામ, ચીડીમાં સતરજૂજ
લખીયા નરસંધ્યાવું કામ. સંતો. ૬

મંગળાચરણ ૬ મું.

વધકુંડાઓ મુરતી આપ જીગા વઠે;
 લાડની જસોદાની માઈ આપા હો રામા રામા રામા;
 કૃષ્ણ આવોં મીતી કૃષ્ણ નામે હો રામા રામા રામા.
 હરે રામા ગોડ તુજે નામ, ગોડ તુજે રૂપ;
 એહિમાજ પ્રેમ સરવક્ષણે હો રામા રામા રામા રામા.
 હરે રામા વીકુંભાચે નામ, સાકરની પુરી;
 પશુ પુકા બજો ગણે, પુરવે પુન્યે હો રામા રામા રામા રામા
 મંગળાચરણ ૫ મું.

સુંદરની ધ્યાન ઉમધવળી કહે કટાવળી ઢેઉ નમ્યા હો રામા;
 હરે ઢેઉ નમ્યા હો રામા રામા.
 હરે રામા ગકર કુંડળ તવપતી સરવીણી કહે કકિરુભમા,
 હીરા હળકે હો રામા રામા રામા રામા.
 હરે રામા ગણે તુમશી હાર કચ્છે પીતાંબર હવડે નીરંતર;
 એવી જ્ઞાને હો રામા રામા રામા રામા.
 હરે રામા પુકા બજો માછ, એથી સરવ સુખ પોએ નથી
 મુખ આવડીને હો રામા રામા રામા રામા.
 મંગળાચરણ ૬ મું.

રતનજડીત સીંહાસન, ત્યાં શોભે નારાયણ શોભે નારાયણ,
 હરીએ રામા રામા રામ રઘુભાઈ રઘુભાઈ.
 પ્રામ બાગે સીતાબાઈ જગત જનુ. માજે આજે આપ જનની
 માજે આપ હરીએ.
 પશ્ચાત બાગે લક્ષ્મણ પુટે અંજની નંદન, અંજની હરી,
 ભાઈ નલ નીલ જાંબુવંત સુધીવ અંગદ વીલીલાણ બકત
 અંગદ વીલીલાણ બકત હરીએ.
 પુકા બજો નેતુકા દાસ અકીલર રામા પાછ છંડીતર રામ પાછ હરીએ.
 ૫૬ ૮ મું.

જય છે જવાની તારી જય છે જવાની, હરીના ભજન વીના
 જય છે જવાની. ૧
 કાયા તાસે કંચન જેસી મોતી જેસા પાની,
 મુલા કેડે ખાળી મુકસે ઉડે જશે વાની. જય છે જવાની. ૨
 જાતી રહેશે જવાનીને પછી થાશે હાની;
 છાનામાના જમ આવશે લેધ જશે તાણી. જય છે જવાની. ૩
 માયા તમે મુકો દોને થાઓને ગાની,
 તરસઈયાનો રવામી સાચો દુનીયા દીવાની. જય છે જવાની. ૪
 ૫૬ ૯ મું.

નારાયણતું રંગરણ કરતાં વારે તેને તણએરે;
 મનજા પાયા કમણ કરીને રેડા લક્ષ્મીવરને ભણએરે, ના.
 કૃષ્ણ તણએ કુંડૂંય તણએ, તણએ માતને તાતરે;

ભાત ભગની સરખે તણજે, જેમ તજે કાંચળી સાપરે. નાં
 પ્રથમ પીતા પ્રહલાદ તણમા, ના તજ્યું હરીતું નામરે;
 ભરત સતરંગે તણ જનતા, તન તણ્યા શ્રી રામરે. નાં
 રૂપી પાની સધવને કાજે, તજેલા મરથાર;
 તે મારે કાંઈ કુડ ના પડીયું, પામ્યા પદારથ આરે. નાં
 જળ જનતા વિઠલને કાજે, સરવ તણને વન આલ્યારે;
 ભણે નરસંધ્યો વંદાવનમાં, કૃષ્ણ સંગાયે મહાસેરે. નાં

રાપદાસ સ્વામીનાં બનાવેલાં પદ.

પલપલ રાગ રામ બજલે, હારે સીતા રામ રાગ બજલે. ૫.
 પલની પલકમાં આદ્ય આયુષ્યદે, મનની કલપના તજરે. ૫.
 વેદ વીચારે ને તું શું હારે, મુરખ સમજ સમજરે. ૫.
 રામદાસના સ્વામીને બજતાં, લોક લાજ સખ તજરે. ૫.

પદ ૨ જી.

સીતારામ રામા રાગા હરિ હરિ રામ રામ રામા, ૨૬.
 સિતાપત્ની રઘુનાથ વિસંબર લક્ષ્મીવર ધનદામા. હરી હરી
 કંસ વિદારણુ ત્રિલોચન તારણ, રાવણ રણ સંગ્રામા. હરી હરી
 રઘુનાથદાસ પદ ૧ જી.

હરી હરી જોત્ર સુખમાં, હારે રામા સુખમાં. ૨૭.
 હરી હરી જોલ સુખમાં. ૨૬.
 હરી નામ તારે મમ આવશે, અંતસમાના દુઃખમાં. હરી.
 હરીગુણ ગાઓ કે અન કોઇને આલો, સાધુ સંતના સુખમાં;
 હરીના બજન વીના જે જન જન્મ્યા, વાદ પડ્યો તેની કુખમાં;
 રઘુનાથ ભગવંત બજન વીના, ફળ પડી તેના સુખમાં. હર.

દવારકાંદાસ પદ ૧ જી.

આઠ પહોર દીવસને રજની, ગે.વિંદ ગેવિંદ ગાઇએ;
 છાયાં તિલક તુળશીની માળા, સતગુર સંગે રહિએ આં
 જે કોઇ જોલે વેણુ કડવાં, તેતો સધમાં સહીએ;
 કંઈ વેળામાં કામ આવશે, જમની ચોટ ન સહીએ. આં
 કથા ભાગવત ગીતા સાંભળી, સંત સમાગમ રહીએ;
 કહે છે દવારકા માની લેજે, લખીને રાખજે હૃદયે. આં

શ્રીભટ્ટ પદ ૧ જી

આપતો જન પ્રહલાદ ઉગાર્યો.

જલ હુસે રાખ્યો, અગન હુસે રાખ્યો, રાખ્ય લીયો ગીરીવર ધર્મ. અં
 રથમ ફેડી પ્રગટયા શ્રી આ નરહરી, હિરણ્યકસપકો ઉદર વિદાર્યો;
 શ્રીભટ્ટ કહે દીઓરે ભકિત ભકત નામ દર્શ તન કુળ તાર્યો. અં

રૂપીરાજનાં બનાવેલાં પદ પદ ૧ જી.

જીવ પાપીરે જીવ પાપી, કુડી કલપના હજી તેં ન કાપીરે;
 જહારે દોષ ખુદિએ દેખે પરાધ દારા, હારે તારી આંજોમાં
 પાલને આંખારારે. જીવ પાપી.

હારે તારા હેણી વાતે કાન છે હમીયા, હારે માને અણીધાર
 જેના ખીલારે. છવ પાપીં ૨
 હારે હુંડ લવરી તને મોળા જેની લાગે, હારે તારી છબડી
 જરૂર કામ માગેરે. છવ પાપીં ૩
 હારે તારૂં ચિત્ત કરે ભાત જાત માળા, હારે કથું વહી સરે
 કરમના કાળારે. છવ પાપીં ૪
 હારે હમણે હુપદની નીલ બજે દોળા, હારે બધી ઉમર તે રાખમાં
 રાખારે. છવ પાપીં ૫
 હારે તારૂં મન ભુત એણીપેરે બટકે, હારે કશીરાયના સત
 જોઈ છટકેરે. છવ પાપીં ૬

પદ ૨ જી.

પદ નહિ મજા આપો જોગરે, અવસર આવ્યો છે;
 હોં વાંધે છે વાસના રોગરે, અવસર આવ્યો છે;
 જાણે પામ્યો તું ભસ્તળાંડરે, અવસર આવ્યો છે;
 હર થઈ જાય જંગની દંડરે, અવસર આવ્યો છે;
 શોધી દાઢને સંતનો સાથરે, અવસર આવ્યો છે;
 છતી દેહે થઈ જા સંતરે, અવસર આવ્યો છે;
 કેડાં બાંધીને લગ્ન મગવાનને, અવસર આવ્યો છે;
 ને શાસ્ત્ર પુરે છે સાખરે, અવસર આવ્યો છે.

પદ ૩ જી.

લોભ લાગ્યોરે લોભ લાગ્યો, તારે લાથે કરીને માર માગ્યોરે લોભ
 હારે દશ મળ્યા તો પચીસ લેવા દોડે, હારે જીલમ કરી કરી
 દમગ જોડેરે. લોભ ૧
 હારે પચીસ મળ્યા તો કરે છે આંધી વાતો, હારે તારા દીવમાં
 દગ્ગર કરી ધાતોરે. લોભ ૨
 હારે જોગતોગે જો હજારને બાજે, હારે પછી લાખ તણી લા-
 લગ્યો હડાવેરે. લોભ ૩
 હારે કરોડપણી થયા પારે ઉધામા, હારે મોટા શાહુકાર આવે
 હડી સામારે. લોભ ૪
 હારે કપોરાજ કહે લોભ રોગ મોટો, હારે ચક્ર લોકવું રોજ
 તોજો તોટારે. લોભ ૫

પદ ૪ થું.

તારા મનમાં જાણે કે મરવું નથીજો;
 જોમ પીપળાનાં માનને ખરવું નથીજો. તારા મનમાં ૧
 જો કેમણે આરાધી માંજળાં ઘાટીજો;
 જો કેમણે બધારે તારી કાઢીજો. તારા મનમાં ૨

તારે ખારી વીના કેમ ચાલશેએ
ચુડા માંખીને ખુણે એને ધાલ્યેએ.

તારા મનમાં ૦ ૩

જે ઠેકાણે લખીતી કંકોતરીએ,
તે ઠેકાણે લખાશે કળોતરીએ.

તારા મનમાં ૦ ૪

કરન માહારાજની ખનાવેલી સમાવણ.

દેવે કરેલી સ્તુતિ.

- શ્રીરઘુનાથ તણા જસ માધ્યે, ચિતવન ચરણ કમળનું ચાહીયે.
કીરતન કરીને કતારય થઇએ, શ્રીરઘુનાથ તણા જસ માધ્યે. ૧
- અશુર બાર અવતીતળ વાળ્યો, બળવત ધર્મસનાથને ગાંધ્યો,
સંતતો જ્યારે જોગ નવ સાધ્યો, શ્રી રઘુનાથ, ૨
- ભોમી ગયા જ્યારે બ્રહ્મની પાસે, સુરવિરપે ભરતારે શ્વાસો,
અહીં બ્રહ્મા હવે શી ગતી થાશે, શ્રી રઘુનાથ. ૩
- વદે વિરચી ધીરજ ધરીએ, ખીર સમૂદર અમે સંચરીએ,
કમળા કંચને વીનતી કરીએ, શ્રી રઘુનાથ. ૪
- એમ કહી શુર સવળા મળાઆ, પયોનિધી તણી તીરે પળાઆ,
રામ સ્તુતિએ શેઝ્યા શામળાઆ, શ્રી રઘુનાથ. ૫
- ધ્યાન વારંચી સમજ્યા વાણી દેવોને જે જણવી જાણી,
કેશવજી બોધ્યા જે કલ્યાણી, શ્રી રઘુનાથ. ૬
- પુરવે તમારી હું પીઝા જાણુ જીગતે અધરમે જે બળ કળાણું,
તે અસુરોતો હું અંતર અણુ, શ્રી રઘુનાથ. ૭
- ત્રીશુરારિએ લઈ કળે તમાર, વર આપતી વેળા રાખ્યું છે ખાર,
માટે માનવ થઈ હું રાવણુ માડું, શ્રી રઘુનાથ. ૮
- વીર વણુ સહીત હું આવીશ, રામચંદ્ર નામ ધરાવીશ,
બળવંત માડું ખીર બતાવીશ, શ્રી રઘુનાથ. ૯
- મહાલક્ષ્મીને જનક ઘેર જોડીશ, તે વરવા વંચક ધનુષ તોડીશ,
મહાગમદ ફરસુરાગનુ મોરીશ, શ્રી રઘુનાથ. ૧૦
- વનુષાતી રાક્ષસને મારીશ પગ પરશે અહલ્યા તારીશ,
તાત તણી આગા શીર ધારીશ, શ્રી રઘુનાથ. ૧૧
- સીતા લક્ષ્મણ સાથે વન રહીયું, નાંશિક સુરપનખાની અહીયું;
બળ દુષણ ત્રીશુરાણીને લઈયું રઘુનાથ. ૧૨
- મારીચી માછક મરવને મારીશ દારી હરી રાવણને મારીશ,
સંતોની સોધ લેવાને સધાવીશ શ્રી રઘુનાથ. ૧૩
- જટાયુ મારો કરી થાપીશ, કળધ રાક્ષસના કર કાપીશ;
શવરીના ભોરે જામી આપીશ, શ્રી રઘુનાથ. ૧૪
- હરણે અવતર્યો હશે જે હિયસથી સખે કરીશ હું તે સુમીચી;

માગી મિતળને હું મારીશ જીવની શ્રી રઘુનાથ.	૧૫
વાયુ પુત્રને સુદ્રિઠ આપીશ તે દાહડે લંકાને જાળીશ.	
વાદરને ઘટ સકતા ધાલીશ શ્રી રઘુનાથ.	૧૬
જ્યાં જ્યાં ધરભૂમિતલે પગ ધારીશ ત્યાં ત્યાં તિરથ કરી જન તારીશ.	
વિશ્વ ભક્તિનો મારગ વધારીશ શ્રી રઘુનાથ.	૧૭
સેન સહિત જાશું સિંધુ તર શરણે વિભીષણને લઈશું.	
કપી કર સેતુ સરગમીશું ચટપટ શ્રી રઘુનાથ.	૧૮
દીપ્ત સુપીશ લક્ષ્મણને હું હળીશ ઘટકરણ રાવણને.	
લંકાપત્ની આપીશ વીષ્ણુપણને શ્રી રઘુનાથ.	૧૯
જાનકી અગ્નીધા લેઈશું સગે મધ્યે શ્રી સેતુને કરશું બાંધે.	
આવી અગ્નીધા વધારીશું રંગે શ્રી રઘુનાથ.	૨૦
બરથાદિકના શોક સમાવીશ ગુરુજન સદુને શીશ નમાવીશ.	
રાજ રહુ કરી પ્રજા રમાડીશ શ્રી રઘુનાથ.	૨૧
એવાં વચન સુણી દેવજ હરખ્યા પુષ્પ તણી વરસાતી છે વરસા.	
દેવ અવતરયા આગતા સરખા શ્રી રઘુનાથ.	૨૨
ચંદ્રન શુક્લ નમી મધ્યાને રામચંદ્ર પ્રગટયા નીજ તામે.	
ગુણ પ્રગટયા તે ગદયા ગાને શ્રી રઘુનાથ.	૨૩
કૃષ્ણરાગ કહે કૃષ્ણનો ગાતાં ચિતન વાંચે સદીઅતી.	
મરણાદીક નાશે મધ્ય માતાં શ્રી રઘુનાથ.	૨૪

કૃષ્ણરામના પદ ૧ લું.

ગોવિંદના ગુણ ગાને તેથી મંગળ થાશે,	
થાપ તાપ સરવે જશે તેથી મંગળ થાશે.	૮૬
અમાગીઆનો તું વળને આશરો,	
સંત સંગતમાં તું જાને તેથી મંગળ થાશે.	ગોવિંદ ૧
દેવાદીક તારે પાએ લાગશે,	
ગુણ તારા સદુ ગાશે તેથી મંગળ થાશે.	ગોવિંદ ૨
દાસતા દળદર દુર કરવાને,	
સગ રામને મોકલશે તેથી મંગળ થાશે.	ગોવિંદ ૩
પુરુષોત્તમને તુલો કરને તારા પ્રંય,	
નેને તે શરણે તું જાને તેથી મંગળ થાશે.	ગોવિંદ ૪
કૃષ્ણરાગ કહે છે કૃષ્ણને બજતાં,	
તારે જન્મ ગરણ જીતાશે તેથી મંગળ થાશે.	ગોવિંદ ૫

ઠાકોરજીને પોરાઠવાનું પદ ૨ જું.

પાઠો પોઠોરે સારંગ પ્રાણી તેરી અળીઆવે નીંદા બરણી.
હારે એમ કહે કકિશલ્યા માઈ તુને નીંદા જમાશાં આધરે,
હારે પ્રભુ અંગસે આજસ માંડો, કમરસે પટકા ઊઠારે.

પો.
પો.

હારે પ્રભુ ધનુષબાયા તમે મેલો, હારે સજ્યાપર સાસ. મો.
 હારે સોતા સતવંતી નારી, હારે એણે સુંદર સેજ સુધારીરે. પો.
 હારે લક્ષ્મણજીને આગા કીજે, હારે પીછે પાઉં પતંગપર દીજેરે;
 હારે કૃષ્ણરામ કહે કરજોડી, હારે પ્રભુની અખડ રહીયો જોડીરે;
 પદ ૩ જી.

કરણાનીધાન કરણા કરો મન માન્યા માધવ;
 હરજી હર ભક્તની ઉરે ધરો, મન માન્યા માધવ.
 ગોવિંદ વીના કાંઈ ગમતું નથી, મન માન્યા માધવ;
 કેશવજી શું કહું કથી, મન માન્યા માધવ.
 રવન સમાન આ સંસારરે, મન માન્યા માધવ;
 પ્રીછો પણ ના આવે તેનો પારરે, મન માન્યા માધવ.
 જ્ઞાનના લોભી ના ગમેરે, મન માન્યા માધવ;
 દામા દારા રૂપી દોરરે, મન માન્યા માધવ.
 જકડીયું તે ગ કરશે જોરરે, મન માન્યા માધવ;
 ઉગરવાનો નથી આરોરે, મન માન્યા માધવ;
 કૃષ્ણજી કૃષ્ણરામને ઉગારો, મન માન્યા માધવ.

પદ ૪ થું રાગ વેળાસર.

આજસ તજને અબાગીયા, ગોવિંદ ગુણુ ગાતાં,
 તમે આપ્યા છે રોટલા રૂડા લાગે છે ખાતાં. આજસ ૦ ૧
 સાંઈ સાંઈ કહી જાકના, ભક્ત સગડકા ભરીયા;
 હઠીલા હઠડે ઝમ દેજ, તને હરી કેમ જીસરીયા. આજસ ૦ ૨
 અન્ન વસ્ત્રના આશયો, ધાયો ફરે છે અંત્ય;
 લખરે ચોરાશીમાં ભટકયું, તેની તે કાંઈ અંત્યા આજસ ૦ ૩
 માઠો દેહ અંજરનો, કેમ પેરેરે ધરશે;
 છેડ છેડ કરી સહુ હંકશે, ગીયાંકિ કરી મરશે. આજસ ૦ ૪
 છુટશે ધેર જોલા તણે, ગરધવ મુચ્ચ નાંખી;
 જે જેમ તે તેમ તાણશે, ધણીની પીક રાખી. આજસ ૦ ૫
 આજ શેવા કર સંતની, હરી હઠડામાં આણી;
 નહિતો પાડા થઇ પંથમાં, ભરશે કેમ પાણી આજસ ૦ ૬
 માટે હરી નાચી રીઝવો, કરમ કુડરે છુટો;
 ઘોડરે થઇને ધાસમાં, પગ શાને કુટો. આજસ ૦ ૭
 કીરતન કરો શ્રી કૃષ્ણનું, મુકી પીછરે પ્રાણી;
 બક બક થઇને બોકડ, ખાસો ખરસાણી. આજસ ૦ ૮
 ગરજીને ગાઓ ગોવિંદને, ઘણા કાઢીને ધાંટા;
 તો ઉંટ નહી અવતરો, ખાત્રાનેરે કાંટા, આજસ ૦ ૯
 માનીતી માનવ દેહ વીશે, હરીના મારમ ચાલો;

કરતી થઈને મરણીએ, માથે મહી છુગ બાલો. આગમ ૦ ૧૧
 કૃષ્ણ વીસાસો તે કોડનું. બહુ અવતાર ધરશે; આગમ ૦ ૧૨
 બાંદર થઈને વરણીગીયા, કાળે મુખેરે કરશે. આગમ ૦ ૧૩
 પામી ઉતમ દેહને, હરો ચીતથી ન મુકો; આગમ ૦ ૧૪
 નીચે ધર ધર માગશે, તમે હુળોને મુકો. આગમ ૦ ૧૫
 રીંછ રોઝને વામની, છે નરનીરે કાયા; આગમ ૦ ૧૬
 તે છુટવા છપીલા બળે, તમે મુકોને માયા. આગમ ૦ ૧૭
 ચેતી શકોતો ચેતજો, શું કદીએરે જાણું; આગમ ૦ ૧૮
 દરો વીના જીવનું દુખડું, કહેતાં હુંતો લાજું. આગમ ૦ ૧૯
 માનવદેહ મોઢો જડયો. કાંઈ સાથ ન સજ્યે; આગમ ૦ ૨૦
 રામકૃષ્ણ સરવે તજી, ભગવાનને બજ્યો. આગમ ૦ ૨૧

પદ ૨ જી રાગ મેવાડો.

દીલતા ખુટયુંરે કસકા ખાડતારે, પ્રાણીયા તે કીધું એવુંરે કામ;
 આદર કરતારે આયુષ વહી ગયુંરે, સુખમાં તો સમયો નહી શ્રીરમ.
 મનુષ્ય જનમરે મહા મણી જડયો, ભજવાને સત્ય શ્રી સારંગપ્રાણ,
 વરોદતને વહોરારે કાચ કથીરનીરે, કહાને વળી સહમાં ચતુરસુબાળ.
 ત્યાં લગી વેહેતોરે ગાતર ગાહારે, ત્યાં લગી સહજ કરતું હૈન:
 દેહલી વેળાનોરે સંગી એક રામ છેરે, ચીતડામાં ચેતી શકાય તોચિત
 વિંચાને કોટેરે ભાષ શું દોડતોરે, આગળ તો આવે છે મદા અગ્નિ:
 રામકૃષ્ણ પ્રભુરે સાચા શેવજેરે, તે પ્રભુ રાખશે તુજને શરણ.

પદ ૩ જી.

નામાત સંભાળે સંગી તારા ચાલીયારે, જે વળી આવતા તારો સાથ:
 ઇદ્રિયો સમજીરે શ્રીયગવીયજ થઈરે, લાકડીતો જાણી છે વળી લાય.
 બાંદરને કાજેરે પરને આંખજોરે, ઉભો વળી સાંજેને પરભાત:
 ધધો તે કરતા ધોળાં આવીયારે, નવ લહી કાળ કરી જે ખાત
 આ ભવમાં આતીરે બલપણ શું કર્યુંરે, બારે મારો જનેતા નવ માસ:
 રામનામ લેતારે રસના આગશીરે, કીધી તેતો વિપયા કરી આશ.
 ખુદ્દિખળ સાથેરે બધનમાં પડ્યોરે, જઈ બીડી બાવળીયાશું બાચ;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુરે સાચા શેવજેરે, વાલો મારો નરક નિરવાણ નાથ.

સુકુંદ.

રાગ કાફી પદ ૧ જી.

કપોતની કહે છેરે, કંથ મારું કહું કરો;
 સીંચાણનો ભે છેરે, પારથીએ બાણુ ભયો,
 અહીંથી ઉડી જઈ અળમી રહીએ, આ દેશ તજ પરદેશ;
 મરમ વચન પીયુ મારારે માનો, લાજ નહી લવલેશ:
 પ્રમદાને મેસોરે, રાંક વેચન રૂદે ધરો. કપોતની ૧
 કપોત કંથ કહે કાયર કામની હોનાર છે તે હશે,
 શતરૂનું સાલ તે સેજમાં ટળશે, કર્યું કીરતારનું થશે;

હરે સખેરે, મુખે ફૂલ ફૂલ ઉચરે.

કવિતની ૨

આહી કર્યો પારખીને પાય ક્યો બાણ તે વાર;

સીઆણાનું છેદાયું શીશ, ફૂલ કચણી કીરવાર,

ભાવે બુણ બાખેરે, બવળળ તરો તરે.

કવિતની ૩

તન તરવર પ્રાણ પખડે, પ્રવલિ નિવૃત્તિ બે નાર;

આહંકાર અહીંએ જરા પારખી કરોધ સીચ નીસ્વાર.

મુકુદ મનમાંથીરે, પ્રભુ તાવ સખો પરાણે;

કવિતની ૪

ભક્તમાળા.

ગણપત ગુરને લાગુ પાય, કરો કીરપા સરસ્વત માય,

જાલ્ય કુળ પ્રગટયા ભગવાન, દહીત તણા ઉતાસ્યા માન.

જગમાં ગજ મુકાવ્યો જઇ, તેની કીરપા કીધી તણી

પાંચ વરસનો ધરજી બાળ, મહા વનમાં કીધી સંભાળ;

પ્રભુએ ઉગાર્યો પ્રલલાદ, કીરણાકશ્યપનાં ઉતારયાં માન;

વખ ફેડીને વખીયા કરી, ઉતારયો ચંદ્રલાસ હરી.

ધના ભગતનું રાખ્યું હેત, વણ ણીએ નીપજાવ્યું ખેત;

પાંડવ ઉપર કીરપા કરો, લાખાગ્રહથી ઉગારયા હરી.

સતી તણાં માન રાખ્યાં ધીર, ભરી પ્રભામાં પુર્યાં ચીર;

કદાસ તણી હતી કીકરી, તે દાસોને રાણી કરી.

મીરાંબાઈશું મળ્યું મન, એકદા બેશી આરોગ્યા અન;

રોહીદાસ ઉપર કીધું હેત, શ્રીકૃષ્ણ લીધું કરી વીવેક.

નામદેવ ઉપર દયા કરી, મુઘ ગાય સજીવન કરી;

બોહણના પુર્યા કોડ, આપ પધારયા શ્રી રણછોડ.

નરસી મહેતાને આપ્યો હાર, એવા છો પ્રભુ વિશ્વાધાર;

વીરુજનાં રાખ્યાં મન, સાળ ફેડીને કીધાં અન.

બગરજનનું કીધું કાજ, પૃથ્વી તળેનું આપ્યું રાજ;

કાળાગ્રહથી મુકાવ્યા માત, કદ શટ રહે એ કારણ નત.

માથી પુતનાતા શેઠ્યા પ્રાણ, બાણેજ થઇ ભેટયા ભગવાન;

દહીત રાક્ષસનો ભય ના મણે, ત્રણ વજર કાણમાં હણે.

એટલા જાણી પ્રભુ કીધી દયા, મને કર ગ્રહતાં ધણા દીન થયા;

કરગરી કહું છું કરજોડ, શરણે રાખો શ્રી રણછોડ;

ભાવે કમાવે દયા કરી, એકવાર બોલો શ્રી નરહરો.

પ્રિતમદાસનો બનાવેલો કડો.

રાગ ધોળ.

કરીએ શ્રીકૃષ્ણ ઉપાસના, ધરીએ રહીયામાં ધ્યાન;

કરીએ નહી ગરબવસમાં, હસેએ ઠીક નીદાન.

કરીએ ૧

ખોટો ખેલ સંસારનો, આતમ્યાજનો રંગ;

કરતાં વરસ વીત્યાં ધણાં, કાણમાં માથે તે ભંગ.

કરીએ ૨

- મુશ્કેમ ગાદીએ ગોરીદને, જીવનું જોખમ જામ;
દયા દાનને દીનતા, તે તરવાનો ઉપાય. કરીએ ૦ ૩
- પટ પટ પ્રત્યે રચના મણી, બરોયા રતન ભંડાર;
હીરા મેતીની હાટડી, સદમુણુ ખોલણુદાર. કરીએ ૦ ૪
- નીરમળ નામ નારાયણનું, જીગને જપશે જે કોય;
અવીચળ પદવી તે પામશે, આવા ગમન ન હોય. કરીએ ૦ ૫
- ચીતવન કરીએ ચાંદરપનું, ઇશ્વર ખોલે છે આપ;
એને સમરે સુખ ઉપજે, ટળે ત્રીવીધીના તાપ. કરીએ ૦ ૬
- છે છત્રી વસ્તુ દેખે નહી, જીવ તું જીને અગ્નિ;
માયા પડત મધે પડ્યો. જુતવણીનું બાન. કરીએ ૦ ૭
- જનમ મરણ તેની આપદા, નથી કાંઈ સંકટ સેલ;
કંથો કરતાં ઢગી પડ્યો, જેમ કાંઈ ધાણીનો ખેલ. કરીએ ૦ ૮
- કાઝા લેલે લોભી રહ્યો, માયાના મધુ લાગ;
તેમ તેમ તૂણા વધી ધણી, વટઝાયો કંઈક કાળ. કરીએ ૦ ૯
- નહિતમ દેહ દુરલભ દેવનો, પ્રાણી પામ્યો છું તેહ;
હીરા નીછારે નાંખીઓ, તેમાં ન રહ્યો સંદેહ. કરીએ ૦ ૧૦
- ટેક ધરીએ તીજ નામની, શેવા સ્મરણુ ધ્યાન;
હેતે હરીરસ પીછાએ, મુકી માન ગુમાન. કરીએ ૦ ૧૧
- હીક કરીને ખેસીએ, રાખીનેરે વીશ્વાસ;
જઠરામાં જોને જાગવ્યો, પરહર પારકી આશ. કરીએ ૦ ૧૨
- ડગડગ હાલી શાને કરે, તારૂં ધાર્યું નહી થાવ;
ગમતું થાશે ગોર્વીદનું, કોઈનું કળ્યું ત્રહી જાય. કરીએ ૦ ૧૩
- ઢાંક્યો પાવક ધુમરે, ઢાંક્યો વાદળ સુર;
માયાએ ઢાંક્યો આતમા, સમજણુ નહી ગઈ છે દુર. કરીએ ૦ ૧૪
- રણુ સંખધે આવી મળ્યા, મુતપિત દારાને દેહ;
હોવા દેવા જ્યારે મટે, ગારગ લાગશે તેહ. કરીએ ૦ ૧૫
- તોજ્યું તાવ ત્રીલોકમાં, નહી હરી નામ સમાન;
ખીજન સરવે એ બાદકું, અંતે આવે નહી કામ. કરીએ ૦ ૧૬
- ધીરતા કરી તું ન્યાળજે, રહે કમળમાં રૂપ;
બાંક્યા બીતર ભાળજે, હરીનું અકળ સ્વરૂપ. કરીએ ૦ ૧૭
- દેહ તણું ફળ એહ છે, બાવે બજાએ ભગવાન;
જાણી સાધન સંસારનાં, હરી નામ સમાન. કરીએ ૦ ૧૮
- ધ્યાન ધરજે પરીક્ષણું, જેમ કંઈ લોભીને ધન;
કામીને જેમ કામની, એવું કરીએ ચિતવન. કરીએ ૦ ૧૯

નીચે જાણો રહેવું નથી, જુડો જગ નીચાસ;
 એથી રહેજે તું અજગો, આડે પહેર ઉદાસ. કરીએ ૨૦
 પ્રીત નીરંતર કીડએ, સદગુર સતની સાથ;
 રમે દોળી તું તાંખતો, અમૃત આંખુ છે હાથ. કરીએ ૨૧
 કોઠક દંડ સંસારનો, સ્વાસ્થનો છે રતેક;
 આંતે કોઇ કોઇનું નથી, તુંતો તેહનો લેક. કરીએ ૨૨
 આવન ઉપનીનદ જેદતા, તેનું તત્ત વીચાર;
 જનપદ સ્વપદ લાગીને, શસી પદમાં ચીત ધાર. કરીએ ૨૩
 ભારે ભેદ ગુર દેવનો, કોઇ નવ પામેરે પાર;
 શાવ વીરચીને શારદા, સેવે પદરજ સંતર. કરીએ ૨૪
 ખયા મુરખની વરખડી, મોરી ત્રીભુવન માંચ;
 નીત્ય નવતન કુલે મરે, બાતી શીતળ છાંચ. કરીએ ૨૫
 જીવ અનેક ઉપજાવતી, સેવે સુરતર વંદ;
 અણુની આને અજાઈશ, સઉને સરખો આનંદ. કરીએ ૨૬
 રહીએ ધૃતરને આશરે, ધારણ સખીને ધીર;
 સુખદુખ એણીપેરે આવશે કાંઈ નાળોઝરમાં નીર. કરીએ ૨૭
 લીલા કોઈએ લેતું નથી, એણી લુલવણી સોય;
 નટ જોમ નજરખંધી કરે, કળી શકે નહીં કોય. કરીએ ૨૮
 વીશ્વ સહુ મોહીને, જુડી બાજીને જોઈ;
 તેતો કરતાં કરે રહયો, જાણે જે જન કોઈ. કરીએ ૨૯
 શશા શોધ સ્વરૂપને તેને સમરે સુખ થાય;
 પાંધી કૃષ્ણ ઉભું કરયું, જેવું કાષ્ટ સ્વરૂપ. કરીએ ૩૦
 ખોળે ખોડું સરવે પડે, ન જડે નામને કપ;
 નાંદ્રામાંહી દુખ ભોગવે, તેતો જાગેથી જોય. કરીએ ૩૧
 શંકય તેને જાનો રહયો, જેને જાણ વિચાર;
 અમનીને ઉષ્ઠ અડે નહી, રવીને નહી અધકાર. કરીએ ૩૨
 હરીનો મહોમ અપાર છે, નાગમ નીરંતર ગાય;
 અજ ઉમીયાપતી અહીપતી, નીશદીન ધ્યાન માંચ. કરીએ ૩૩
 દેવાનંદ. ગરબી ૧ દી.

તારા મનમાં જાણે છે મરવું નથીરે, એમ નીચે કમો નીરધાર.
 તેમાં લુલી ગયો બગવાનનેરે. ૨૬.
 મન કોણત નારીને ધણા દીકસરે, ખેતીવાડી ઘોડીને ધરખાર. તેમાં
 મેડી મંદીર કહ્યાને આળીવારે, સુખદાયક સોનેરી સેજ. તેમાં
 ગાદી તેડીયાને માલમસુરીવારે, અતિ આહ કરે છે એજ. તેમાં
 નાચું કાંપ કરીને નમતો નથીરે, એવું સાધુ સંજાયે અભીમાન. તેમાં
 મનમાંની મોહકની મુસ્તૈરે, તેની સાથે ન લાગેલ તાન. તેમાં
 પાપ અનેક જનમના આવી મળવારે, તારી મતી મળીન થઈ મંદ. તેમાં
 દેવાનંદના માલાને વીસરી મયોરે, તારે ગમે પદ્યો જ મરદ. તેમાં

ગરબી ૨ છ.

તારે માથે નમારાં ચામે મોતનારે, તથા એક પડીનો નીરવાર,
 તેમ જોણ્યા નહી જમદીયનેરે.
 મોટા મેલીને સજ મરી ગયારે, જોને જતાં ન લાગી વાર. તેમ
 તાર જોગન મથું જમ મારતુરે, માથે કાળા મરી મયા કેસ તેમ
 અંતકાળે લેવાને જમ આવીયારે, તેનો ભાળી બધંકા વેશ. તેમ
 રોમ કોટી વીંછી તણી વેદનારે, દુખ પામ્યો દહવત ચોર. તેમ
 સગાં રવારથી મળ્યાં સરવે લુટનારે, તેનું જરીએ ન ચાલે જોર. તેમ
 જમ દુઝી પડીને તુટી નાડીયોરે, તેનું જરીએ ન ચાલે જોર. તેમ
 દેવાનંદ કહે ન જોણ્યા નાચનેરે, મિથ્યા માણસનો દેહવીશળ. તેમ

આશારામ પદ ૧ છ.

તારી ભકતી બોડાણાને ભાવીરે, રણછોડ રંગીલા.
 જમણા હાથમાં તુળશી વાવીરે, રણછોડ રંગીલા.
 હડે માસે તે ઢેક ચડાવીરે, રણછોડ રંગીલા.
 મહા મજલો કીધી મધરાતેરે, રણછોડ રંગીલા.
 આબ્યા બોડાણાની સાથેરે, રણછોડ રંગીલા.
 દેશ યુજરાતમાં કરી દયારે, રણછોડ રંગીલા.
 વાલો ઉમરેક આવીને રહયારે, રણછોડ રંગીલા.
 ત્યાંતો પગલાં પુન્ય છે તારે, રણછોડ રંગીલા.
 તમ વીના તે લાગે સૌ ખારારે, રણછોડ રંગીલા.
 ત્યાંતો પ્રગટ પારખું કીધુંરે, રણછોડ રંગીલા.
 આખા લીંગડામાં એક ડાગ મીઠુંરે, રણછોડ રંગીલા.
 સડને દરશન થાય છે સારારે, રણછોડ રંગીલા.
 જાણ્યું કાખાને લાગે ખારારે, રણછોડ રંગીલા.
 લાભ લેવાને આબ્યા કાગારે, રણછોડ રંગીલા.
 કાખા દોડેને ભગત થાય આભારે, રણછોડ રંગીલા.
 આશારામને આશરો તારોરે, રણછોડ રંગીલા.
 વાલા તારોને પાર ઉતારોરે, રણછોડ રંગીલા.

કલ્યાણદાસ પદ ૧ છ.

કાંઈક કરમનો કરનારો, તે શરણ તમારે આયોરે;
 મહાજાળમાં ગાંધી નાખ્યો, હવે હરી છોડાવોરે. કંઈક ૧
 પાપ કરતાં પાછું ન જોયું, હરોતું નામ તું જુલ્યોરે;
 દુરજનની સંગત મેં કીધી, દેવાળામાં ફુલ્યોરે. કંઈક ૨
 જનાજ નંતુ સંક ખાપડા, તેમાં મેં કીધા વાસારે;
 લખચેસાક્ષી ફેરા ફરી, કરી મુક્તીની આશારે. કંઈક ૩
 સોહે રૂપ જંતર ચંતર, તંતર મારે તુંધુંરે;
 આ દુનીઆમાં નથી અમતું, મળવા અંતર દુંધુંરે. કંઈક ૪
 નામ તણે મહિમા મોટો છે, કાંઈ ખાપી નર તારવારે;
 એવું જણીને દાસ કલ્યાણે, મણુ પ્રેમે પોકારવારે. કંઈક ૫

પદ ૧ છું.

દુરમતીયાં કાલાં યદ્ય આપે, સાધ્યા યદ્ય સમન્નવેરે;
 પ્રેમ ભક્તિમાં ભાગ પડાવે, અજ્ઞાન આગળ લાવેરે. દુર ૨૬.
 આપણા કુમળાં કેણે ન કાપ્યું, તે આપણા કેમ કરીએરે;
 વધરળી યદ્ય નાટક કરીએ, તુળશી તીલત કેમ ધરીએ.
 જેવા તેવા હોય તે હરીના યુગ આપે, તે કેમ ગાધએરે.
 કૃષ્ણનામની કથા થાય જ્યાં, આપણુ કેમ ત્યાં જઈએ. દુર ૨૭.
 આપે કલેશ તે કરોધના ભરીયા, સધળાને સમન્નવેરે.
 જમ કીંકરનો મારજ પડશે, ત્યારે આડે કાઠ નહી આવેરે,
 કૂંવરને તજશે ને હરીને નજશે, રહેશે સંસારનું મેણરે.
 ભણે નરસંધ્યો હરી તેને મળશે, શીલ વાતે વહારો વાણરે

પદ ૨ છું.

વાસ નહી જ્યાં વધરના કરો, ત્યાં નવ વસીયે વાસડીયાં,
 શ્વાસોશ્વાસ હરી રમરણુ ના કરે, તે શ્વાસ ધમણુ કરાં શ્વાસ
 જીભડી જપમાળા ના જપેનો, તે જીભડીને ખાસડીયાં,
 જીવન જન્મ તેંતા નહી લેખામાં, જેના કહેવામાં હરી દાસડીયાં,
 મોહનજીની માયા તજીને અવર માયા જેમ દાસડીયાં
 ભણે નરસંધ્યો ભારે ગારી, તેણે માવસડી દસ માસડીયાં. વા.

પદ ૧ છું રાગ કાફી.

જાતી જાતી સારી શ્રી રણજોડ હોગાળા.
 મુખપર વારીરે નક કાનડ કાળા.
 પીળાં પીતાંબર ને જરકશી જામા એહી ઉપરશી અમુલ્ય;
 સરકે તે પટકે મન માર અટકે, નહિ થાય સમતુલ્ય. અતી.
 ભવ દુઃખ ભજનરે ભક્તના પ્રતીપાળા
 કેડે કહોરે કરકડાં સાકળા, પોંચીને આશ્રુબંધ;
 હાથજે તે હાર હીરાના સોહીએ. મણી સાંકળી ગણુબંધ;
 તે પર અપેરે, મુગતાદૂળ માળા અતી.
 મુરતક પાધ અલકી તોરે, કુંડળ જાગકે કાન;
 ખાલ તીલક હરીને કેસર કરાં, શોભે છે ભીને વાન.
 આદે અનંદેરે રાજ પ્રણા રૂપાળા. અતી.
 નખ શીખ મુધી નંગ જડીત સોભીતા શણગાર;
 એવા પ્રભુજી મારા રૂડીયામાં રેખે દયા કરી આવાર;
 દેવતાને દુલભરે નયણા ભરી ભરી ન્યાળા અતી.
 એવા પ્રભુજી તમને અરજ કંઈકું વળી પ્રધારજે શીતે;
 પ્રીતમના સ્વામી દરશન દેખે દરશન નીત નીતે;
 પરસન થઈનેરે ઠાકોર ઠાકોરવાળા અતી.

પદ ૨ છું.

જાં ધર હરી કથા નહિ કીરવાન સત નહી મીજવાતી;

તા ધર જમડે દેશ દીધા સાંજ પડે સમસાન જાધર. ૨૬
 મેરી મેરી કરતો મર મરો મુરમો, મીરયો નહી માન.
 સંત પુરવની સેવા ન કીધી કીસખીધ હોય કલ્યાણ. ૨૭
 દાહ્યા કુહ્યા ક્યા શીરતહે, ક્યા રેખ્યાવત અંગા,
 પલક એકલાં શીર હો જાવગા, જેસા રંગ પલંગા જાવગ;
 જ્ઞાન મરીખીને પ્રેમ બકની જ્યાં સત્ય તામ શુભતાની;
 વેદ વધરાયે સુરમમ જાને ત્યારે ધર કોરી કલ્યાણ
 દર દુર્ગામાં દહ રક્ષા બાધ ક્યાં બુદ્ધા ક્યાં બુવાના,
 કહેત કખીરા સુનો બાધ સાધુ છોડ દીઓ અબીમાના.

કમીરામ.

તમે ગોરોદ ગરીબની વારરે. મારી કરણી ના જોશો. ૨૮
 લક્ષ્મીવર રાખજો લાજરે, મારી કરણી ના જોશો;
 લખરે ચોસથીના ફેરામારે, હું બટકયો વારંમવાર;
 અતી બણો ભોમવી આપદારે, હવે હરજીડું પામ્યો છું હાર. મા,
 દાણ દારના દોરથી, કાંઈ વીવીધ બધાણા બંધ;
 સવનનીર સ્વામીએ, સુને કાંઈ વીધ વીધ દીધા દંડ.
 જે તે દીન પાછા આવશે, તોતો થાશે ખીરદ ખંડરે.
 અશરણુ શરણુ જે કાપીઆ તે ગાંજ્યા કોઈના ના જાય,
 વેદ વદે એમ નીવદારે, તેતે નીચે નીરબય થોય
 વ્યાસ વચનથી સાંભળ્યા જમે, આદી તાલના નાથ
 ચરણુ શરણુ હું આવીયોરે, હવે હરજી હેને જાણા હાથ,
 દોશ દહન કરો દાસનારે, કરમ કરોરે બક્ષીસ
 કરણા કરી મુને કહાડીયેરે, મોહજન થકા જુગદીશરે.
 વીમળ કરો મારી વાસનારે, જયમ વીક્ષણ વસે વીચાસ,
 આશ્રીત રહોને વિપારીયેરે, દીનમણી દાસને દાસરે,
 અન્ય ઉપાથી ઉડે રખેરે એમ સાચવજો શ્રી રામ.

રંગનાથદાસ પદ ૧ છંદ.

રંગીલો રંગીલો રણુછોડરાય રંગીલોરે,
 મોર મુગટ પીતાંજર સોહોએ, સુંદર છેલ છખીલો;
 હારકાથી ડાકેર આબ્યા, અજાવવાને ચીરો. રણુ ૧
 મોટા મોટા મુનીજનને, વનમા વરયો રંગીલો. રણુ ૨
 કોઈ કસનો પાર ન ખામે, મુનીવર મુનીવર બીનો. રણુ ૩
 રથનાથના સ્વામી સામગ્રીયા, કદી ન મેલુ વીલો. રણુ ૪

પદ ૨ છંદ.

હું વારી હું વારી મુગદાપર હું વારીરે,
 મોર મુગટ પીતાંજર સોહા, કુંડગકા છખી ન્યારી. ૩૬
 હમણે તે હાર બાબુજીંધ લઉં, કરકસી જામે સારીરે. મુ ૧
 કરી મેખળા કાંકણ સાળા, મુગટ મંગગકારી મુ ૨
 રથનાથના સ્વામીનો, જે સાહે છેને દે તાણી. મુ ૩

પદ ૬ શુ.

એ આપે એ આપે પ્રભુજી મને એ આપેરે,
 સદાય વલ્લભવરતની શેષા, દાસનો દાસ કરી આપેરે. પ્રાં ૧
 સ સારમાં એ જન્મ છે જુઠી, કર્યા કરીને કાપે. પ્રાં ૨
 વાસ વંદાવન કાઠેરમાંથી, દવારકાંની છાપે. પ્રાં ૩
 રેવનાથના સ્વામી સામળીયા, તમ આપે છે દાપેરે. પ્રાં ૪

પદ ૪ શુ.

વરધોડો વરધોડો વાલમનો વરધોડોરે;
 ચાલોને જોવા જઈએ, વાલમનો વરધોડોરે.
 દાયાને સાથી સા ચણગાર્યા, વચે કલકી ઘોડો. વાલમ૦
 મોટા મોટા સંધથી થઈને, દરશન કરવા દોડો. વાલમ૦
 લક્ષ્મીજીને મંદીર પધાર્યા, સુખ સખ્યામાં પોઢો. વાલમ૦
 આઠે ઠઠાડે શુકરવારે, રાસ રૂઝતથે જોડ્યો. વાલમ૦

દયારામ પદ ૧ શુ.

નંદનો નંદન છાંત્રીસો છોગાગોરે;
 સખી એની આશીયાળી આંખ કાળજી કારરે;
 માઈ મન મોહયું છે અલખેલે,
 બલીહારી ખમાજી ખમાજી ચીત માઈ ચોરયું છે. બલીહારી૦ ૧
 નટવર નાગર સલુજો સામળીયોરે,
 સખી એનું હસવું છે મંદ જુલમી જોરરે;
 માઈ મન મોહયું છે અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૨
 મજપતી વહાલો નગી આજે જનરે,
 સખી એનું વજર થકી કાળજી કઠોરરે;
 માઈ મન મોહયું છે અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૩
 સખી એમને આવડા રૂપાળા કોને કીધા હશેરે,
 મેલ્ય મારાં એમનાં મુખ ચંદ્ર ચકારરે;
 માઈ મન મોહયું છે એ અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૪
 દયાનો પ્રીતમ અખંડ આવે છે મારે કાળજે ચડ્યો,
 સખી એનો ચતુરાન ચીતડાનો ચોરરે;
 માઈ મન મોહયું છે એ અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૫

લોજામગતના ચાખખા ચાખખો ૧ લો.

પ્રાણીઆ બજી લેને કીરતાર, આતો સ્વપ્ન છે સંસાર. રેક.
 ધન દોલતને મૂલ ખાનનો, પુત્ર અને પરિવાર;
 તેતો તજી તમે જાશે એકલા, ખાશે જમના મારરે. પ્રાં ૧
 હયાં મેડીને અજ્ય અરૂખા, જોખ તણો વહી પાર;
 જનપતીતો ચાલ્યા ગયા, તેનાં બાંધ્યાં રહ્યાં છે ખરરે. પ્રાં ૨
 ઉપર કુલડાં ફરફરેને, હેઠળ શ્રીફળ ચાર;
 શીક કરી એને કાડીમાં બાંધ્યો, પુઠે પડે પોહારરે. પ્રાં ૩

સેજ તળાઇ વીના મુતો નહીને, કરતો દુનર દુનર;
 ખેરી ખેરીને ખાણશે જેમ, થોડું માળે લુહારે. પ્રાં ૪
 સ્મશાન જઇને ચેહ ખડકી, તે ઉપર કાઢતો બાર;
 અગ્ની મુકીને આગમાં રહે, પછી અગ્ને ઝરે અંધારે. પ્રાં ૫
 સ્નાન કરવા સઉ ચાલીયા, વળી નર સખાને નાર;
 બોલે ભગત કહે દસ દહાડા રોઝને, વળતી મુકયા વીસારે. પ્રાં ૬
 આખખો ૨

જીવને આસ તણી સગાઇ, ધરમાં ધડી ન રાખે બાઇ;
 આપ કહે છે ખેટો અમારો, માતા મંગળ ગાઇ;
 ખેની કહે છે અંધવ અમારો, ભીડ પડે ત્યારે બાઇરે. જીં ૧
 લાંબુંને ગુચું આમણું ને કઢયા વેળા થઇ;
 અડશેમાં તમે અલડશે, એમ લોક કરે ચતુરાઇરે. જીં ૨
 ધરતી નારી ધડી ન મુકે, અંતે ખીજગી રહી;
 બોલે ભગત કહે કંથ વળાવી, તરત ખીજગે ગમરે. જીં ૩

આખખો ૩

દેશી સંત તણી લાવી, ભેગાં ફરે જાવોને જાની ટેક.
 મોટાં કપાળે દીઝાં કરે, ને વળી ટાપી પટકાવી;
 કંઠોને ખસતો માળા ગળામાં, કાને મુઠા લટકાવીરે. દેં ૧
 સંત સેવામાં સુખ ધાણુંને, કરે સેવા મનગાવી;
 તન મન ધન સોપે એ સંતને, પ્રિયિઓ લગાવીરે. દેં ૨
 એવું જ્ઞાન દીએ, અહુ હેને જોલાવી;
 બોલે ભગત કહે રાખ્યા ચાહમાં, બેખે ભરમાવી. દેં ૩

આખખો ૪

બેખતો બાતર થકી ભુંડારે, મેલાં અંતરમાં કંડાં. ટેક.
 ટેકા પછસો ટેક માગ માગ માંગે, વળી ખેતર ખેતર કંડાં;
 જેની પાંસે ધાય તેનો કંડો ન મેલે, જેમ કટકના કુંડારે. બેં ૧
 ત્રાંજીયા સાડ ત્રાગુ કરેને, વળી કામ કરે તે કંડાં;
 ધન ધુતવા દેશ દેશમાં ફરે, જેમ મુતકમાં મુડારે. બેં ૨
 ગામ બધાની ચાકરી કરેને, ઘેર રાખે અગન કુંડાં;
 બોલે ભગત કહે કરમની ધાટી, પાપ તણાં કુંડારે. બેં ૩

આખખો ૫

જોઇલો જગતના જાગારે, ધરયો બેખ ધુતીને ખાવા. ટેક.
 જ્યાં પ્રેમદા થણી પાણી ભરે, ત્યાં જય નીત નીત નહાવા;
 રાંડીછાંડી નારનો નર ધેર ન હોય, ત્યારે જાવોજ ખેસે જાવારે. જોં ૧
 લોકનાં છોકરાંને તેડી રમાડે, વળી પરાણે પ્રીત થાવા;
 અહરચતી સ્ત્રી રીસાઇ જાય ત્યારે, જાવોજ જય મનાવારે. જોં ૨
 ધુપ કરેને જાવો દયાન ધરે, બોળા લોકને ભરમાવા;
 બોલે ભગત કહે જાવે શું સેવે એને, જગપુરીએ જાગારે. જોં ૩

ચાબખો ૬

બરમાત્રી દુનીયાં બોળીરે, આવો આશ્યો બહુતી ચોળા. ૨૬
 દોરી ધાગાને વળી ચીઠી કરીને, આપે મુલુકારી ગોળા,
 જીવને હણતાં દયા ન આણે જેમ બીજા કંદર કોળા. બ. ૧
 નીત નીત દરશન નીમ ધાવે શેર આવે ત્રીયા ટોળા,
 માધ માધ કરીને બાનો બોલાવે, હઠએ કાગનાની હોળા. બ. ૨
 સવળા શીશ્યને ભોળા કરી, માધ પીર ખાંડને પોળા,
 ભોળે ભગત કહે બવસાગરમાં, આવે નાખ્યા બોળારે. બ. ૩

ચાબખો ૭

મુરખો રળી રળી કમાજોરે, માધે મેલશે મોટા પાણો. ૨૬.
 માધ ધુનીને ધન ભેળુ કીધું, કોટી ધવજ કહેવાણો,
 પુન્યને નામે માન્ય ન આપરયો, અધવચ્ચા લુટાણોરે મુ. ૧
 બરયા કેઠાર તારા ધરયા રહેશે, નહીં આવે સાથે ઢાણે,
 મથાણુની રાખમાં રોળાધ ગયા કંઈક, કોણુ રંકને રાણોરે. મુ. ૨
 મંદીર માળીયાં મેલી કરીને, નીચે જમડે ઠેગણો,
 ભોળે ભગત કહે મુવા પુરે, જીવ ધણો પસ્તાણોરે. મુ. ૩

ચાબખો ૮

મુરખો મોલી રહ્યો મારરે, તેમાં કાંઈએ નથી તર, ૨૬.
 સ્વત સાયર જેતી ચોકી કરતાં, કરતું નીર ખારે
 ચક્રે ચોકડીનું રાજ આશ્યું ગયું રાવણાદીક વાળુરે. મુ. ૧
 દુખને તો કાઢ દેખે નહીં, ને સુખ લાગે સારે,
 વેળા વેળાની છાંયડી તારી, વળી જાશે વારરે, મુ. ૨
 દરી ગજનમાં હેતજ રાખો, સમરણ કરો સાર.
 ભોળે ભગત કહે રાખે રહેમાં, પ્રભુનું બજન પ્યારરે. મુ. ૩

ચાબખો ૯

બમતી શીશ તાણું માટુંરે, આગળ વસમી છે વાટું,
 એક દાવસ તો આવી બની, ગજ મઠધવજને માથે,
 કાશીએ જઈ કરવત મુકાબું હરીજનને દાયેરે. બ. ૧
 મસને કાળે ગણે વેચાયાં રોહીદાસને ગણી,
 રાધાને વાસને ગજ વેચ્યા બરવાને પાણીરે. બ. ૨
 પેદરો પટોળાં પ્રેમનીરે, તમે શુરવીર થઈ ચાલો,
 ભોળે ભગત કહે ગુર પ્રતાપે અગાગર મહાસારે. બ. ૩

ચાબખો ૧૦

દુનીયાં દીવાની કહેવાશેરે, ભુંડી ભીતિમાં બટકાશે. ૨૬.
 પાપ એનું બ્યારે પ્રમટ થાશે સારે ભુવાજતાં શેર જાશે,
 ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુખશે, ને ભનારો ખાધ ખાશેરે. દ. ૧
 સ્વર્ગમાં નથી સુપડું, નથી ખાણીએને ધંડી,
 દુધ ચોખાના જમનાસ તમે, કેમ કરી જમશે બંડીરે. દ. ૨

દોંગ કરીને ધુતળા આવે ત્યારે, સાથે જતાના સહુ જાશે,
કપડે આના કરમનું પાનું કરશે, અને કમારે મુજબ જાશે. દુ. ૩
કોમીઆગર કાઢી આવી મળે, ત્યારે મનને વાસ્તે ધાશે,
જોળે ભગત કહે ભરમણમાં ભગતાં, ગાંધી મુડી ગમાશે. દુ. ૪

આખખો ૧૧

મન ચડયું પોપટને માળેરે, પ્રભુ એની વેળા કેમ વાળે.
મહાજન કહે અમે ધરમી કહેવાઈએ, દુધ પાછ મીઠાને પાળે,
મીઠું થાય ત્યારે મોકળુરે મુકે, પછી ઉંદરનો ડાટ વાળેરે. મન ૧
આર પાંચ ભેંશ આંગણે દુળે, છોકરાનાં પેટડા બાળે,
આડોશી પાડોશી જાય લેવા આવે ત્યારે, વાલા સગાનો શેતક
વાળેરે. મન ૨
જોટી દાનતથી ખાવા મળે નહીં દીકરીનું ઘરેણું ગાળે,
સાસરે જાય સાસુ પુછે ત્યારે, એના આવતરનું મે વાળેરે. મન ૩
સેનુ સોધે રૂપરે સોધે. કપારને શું ગાળે,
જોળે ભગત કહે ડાંસાકુટને, પીતળ શું ઉત્તળેરે. મન ૪

આખખો ૧૨

મુઝે નાર કમારજી આણી, એનું ઘર કરયું ધુળધાણી. ૨૬
પાંચ માણાની લાપરસી ભરડી, માણાની પુંજ ધાણી,
ધીના ગોણીઆ ઢોળી નાંખ્યા, દુધમાં રેડયું પાણી. મુ. ૧
વાર પરવો વઢવાડ કરેને, કલહ કરે જાણી જાણી,
છોકરાને માથે છણકા કરેને, ચુરીઓ લે તાણી તાણીરે. મુ. ૨
ટાકું શીળું કંથ આગળ નાંખે, મરે જ્યારે મુત તાણી,
સાંજ પડે ઘેર ભાટકોને આવે, ઉપર જતાં રીસાણીરે. મુ. ૩
પટીયાં પાડી આંખ આંજીને આથડે, સાસરે પીયર ન સમાણી,
જોળે ભગત કહે ગુર પ્રતાપે, ઉત્તરે નાર શીદ આણીરે. મુ. ૪

આખખો ૧૩

એવું દુખ ભગતમાં બાળીરે પરણીનાર પીયરમાં વાળી.
કડલાં કરાવું કાંપીને વળજે, વીંછીયા લેવરાવે મોં વાળી;
ચણીઓ સીવડાવું ત્યાં સાડલો ગાળે, કાપડું કરાવે કજ્યાળીરે. એ. ૧
ધારયું ન થાય તો કરે ધીંગાળ્યાં, જાણ્યાં ભેતી ચાલી,
તપ કર્યા વીના તરોયા તરનું, તનકું નાંખે પ્રજાળીરે. એ. ૨
મે અજ બાળકોને મે ચાર બાળકો, પેટડાં નાંખે બાળી;
ખાવું ખાવું કરતાં ખસવા દે નહીં, જતાં રાખે ઝલીરે. એ. ૩
એક કહે મને મરીઓ અપાવો, એક કહે ઝારી;
ભુતડાંની પેઠે વળજે ભેમાં ચઢતે, ખરચ કરાવે ખસીરે. એ. ૪
ચેતે નહીં તો સુખ ન પામે, પડે પેટમાં નાંખવી પાણી;
જોળે ભગત કહે હરીજનના નહે તેને, ધડમાં રાખે કાણુ ધારીરે. એ. ૫

આખાએ ૧૪ થા.

આ સંસાર છે ખારો, પ્રભુ તમે ખાર લીધો.
ભગવાનની ભૂલો બને છે, દુષ્ટ કરીને દારો,
મધુરા નગર મહાવજ્રએ જઈ મામાને ખાર્યો.

આ સં. ૧

અમરીખ કારણ અવતરીને ત્રીલોક્ય તાર્યો
અલ્યાની સ્થા યદ, તેનો થાં પ નીચાર્યો.

આ સં. ૨

બવશામર બરપુર બસ્યો છે તે નીચે ખારો,
બોળે બગત કહે સુર પ્રતાપે, ઉતર્યો આરોરે.

આ સં. ૩

નરસીંહ મહેતાની હુડી.

લાવણીમાં.

નરસી મહેતા બગત હરીના જુનાગઢના રહેવાશી
હુડી કરાવ્યા આબ્યાગમમાં, ચાર જણા તીરથવાસી
આવી ગામમાં, પુછ્યા લાગ્યા મોદામોદા સેઠ શાકુકારને.
સાતમે રૂપીયાની હુડી દારીકાની આપો અમને,
સરવ મળી મનસુમો દાધે, મોકલ્યા મહેતા નરસી કને,
તે તમારી હુડી સ્વીકારે, લાગ્યા મફકરી કરવાને.

રેક.

કુલ ૧

નરસીમહેતાને ઘેર આલી, બેસારયા છે ઓસન આખી.
મહેતા વાત પુછે છે પહેલી ક્યાંય આબ્યા ક્યાં જાયછો ચાલી,
આમે નીકળ્ય તીરથ કરતા દારિકાથી નથું દાશી. હુડીકરાવ્યા. ૨

લાવણી.

કાગવે રહીને કહે પદેશી, મહેતા વાત મારી સાંભળો,
ઘેર તમ. રે રૂપીયા બરીએ, તેની હુડી કરી આલો,
સાતશે એક સુરતી સકાના થેત્રી લઈ ઘરમાં મુકો,
કાગળ કટકો લખી આલો તેપર હુડી કરી આપો.

કુલ ૨

મહેતા થઈને પત્ર લખે છે, સુજની માંદી આખ કરે છે;
શ્રામગયાનું નામ ધરે છે, આપશેતો મારી લખ્યા રહેશે.
કાગળનો કટકો લખી આલ્યો, ત્યાંથી ચાલ્યા પરદેશી. હુડી કરા. ૪

લાવણી.

પરદેશીને પંથ બળાવી, મહેતા વાત પુછે સહને;
આ ધનને આપજો શું કરીએ, ખવરાવી દો સંત સાધુને.
ધી ખાડ ને લેટ મગાવ્યો, લાગ્યા ઝસોઈ કરવાને;
જાવતાં બોજન આપે બનાવ્યાં, યાજ ધરાવ્યો ભગવાનને.

કુલ ૩

એએક સાધુ થયા એએક દેહ દીધાં છે સવનાં એકાં;
મેતા હતા તેના અધ એક, તાલી મોઢ મંદીરમાં પેઠા.

થ જોડીને અરવ કરે મારી જાળ્યા રાખજો અવીનાશી

લાવણી.

હુંડી કરાવવા. ૬

દરે વાત કહું પરદેશીની થઈ નીકળ્યા ફરીકાની માંડી;
ગેરા મોરા સાહુકારને પુઢે સામગશાની પેઢી ક્યાંહી;
આતો નગરમાં નથી સામગશા થેલા થયા કે અકત ગમ;
તેમ તેમ મોટી કાગ પડે પેટમાં રૂપક્યા મળશે કે નહી. ૭

છંદ ૪

ખેળાખેળી કરે નગરમાં નથી આવતું કોઈ નજરમાં,
હય મળ્યો એક જુનાગઢમાં ખોડી ચીઠી લખી આપી દાયમાં;
લાથ કપાળે દધને ખેઠા, ચારે જણા થયા ઉદાસી. હુંડી કરાવવા. ૮

લાવણી

નરસો મહેતાનું વચન રાખવા સામગશા રૂપીઆ લાવ્યા;
સામસાગી થયાએકઠા પરદેશી ક્યાથી આવ્યા,
અમે નીકળ્યા તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ બરી આવ્યા;
ખોડી ચીઠી લખી આપી દાયમાં સામગશાને ખતલાવ્યા. ૯

છંદ ૫

અમે છીએ નરસી મહેતાના દયો રૂપીઆ સુરતી શકાના,
નથી મેલા છે કોરા કડકડતા તમારા રૂપીઆ ખરી મહેનનના;
સાતસે રૂપીઆ ગણી આપ્યા, ચારે જણા થયા ખુશ. હુંડી ૧૦

લાવણી.

સામગશા જોગોપાળ કરે છે રૂપીઆ તમારા સંભાળજો;
ારી પુરીને પામ્યા રૂપીઆ મહેતાજીને જઈ કહેજો,
હારામ સતયુરને સરણે સાચા મુરને સમરજો.

છંદ ૬

ગત આધીન રહે ભગવાન જેવા મળ્યા નરસી મહેતાને;
હારામ તમારે સરણે લાઘ જોડકર કહેતાહે.

૫ જોડકર કરે વીનતી કાશી ગામડા રહેવાસી;
૩ કરાવવા આવ્યા ગામડાં ચારે જણા તીરથવાસી.

થાળી વખતે ગાથાનું પદ ૧ છં.

મારે ઘેર આવજો માથા, મારે તો દેખડું ખાવા;
આજરીનાં બે દેખરાં દીપાં, લગીયાં ગ્રામ તેલ;
કકડા પાપડ કેઅલી ઉપર, દલીનું દાખું મેલ. મારે ૧
જશોદાના માથા, આવોને વાંસલડી વાવા;
ઉતો ઉતો પુંખ પાડું તે જોખમે જોખમે ખાવા. મારે ૨
૬ દેવરમાં લીંબડી આવીને અગ્ની પુમરડે;

નવું શાક જોઈએ તો, એ પેસે વેસે. મારે ૩
 જાજરીનાં બે દેજરાં કાપાંને, ધીએ મેલ્યાં વહી,
 રામ કમ પ્રભુ રંકનેરે, સાચી છે સગાઈ. મારે ૪

આરતી ૨ છ

આરતી જુગલ કીશોરકી કીજે, તન મન ધનનો છાવર કીજે,
 મૈરસામ મુખ નીરખત ધીજે, હરીકો સ્વરૂપ નેતબર લીજે.
 રવીસસા કોટ બદનકીરે શોભા, વા દેખત મેરો મન ગયોલોભા,
 દુલનકો પાધ દુલનકીરે માળા, દુલન રીંગાર અન્યો નંદલાલા,
 નંદ નંદ બ્રહ્મ જ્ઞાન કીશોરી, પ્રેમાનંદ પ્રભુ અવીચળ જોરી,

આરતી ૩ છ.

મિલત ચાર બાદ શ્રી આગળુયામે ખેલત ચાર બાદ ટેક
 સીતારામ લક્ષ્મણ બરત શતરૂચન, શોભા બરનન ગાઈ થી ૧
 ચાર રત્નકો ખેલ રમ્યેદે, દુલન ગેદ બનાઈ;
 ત્રીન લોકકી સકલ સંપદા, અવધપુરીમે ચલી આઈ. શ્રી ૨
 દેવ દેવ મુની જાનકે, આશ્રમ બેડે ધ્યાન ધ્યાઈ;
 શીશ મુગટ કરે ધતુપ જીરાજે, દશરથ સુત રઘુરાઈ. શ્રી ૩
 હવે રત્ન સિંહાસન, જ્યાં બેડે રઘુરાઈ;
 માતા કલિલ્યા કરત આરતી, આનંદ હર ન સગાઈ. શ્રી ૪
 સરજુકી તીરે અમૃતધ્યા નગરી, આપને હાથ બનાઈ;
 દુલસીદાસ ધનધન કાંકિસલપુર, જાગ્ય બેડે છતે પાઈ. શ્રી ૫

આરતી ૪ થી.

કાનન મંગળ ગાવે, જસોદા મધયા કાનન મંગળ ગાવે:
 પુરણ બ્રહ્મ અખંડ અવીનાશી, સો જાકો ધેન ચગાવે. જ ૧
 કોરી કોરી બ્રહ્માંડો કરતા, જપ તપ ધ્યાન ચે આવે:
 ન જાણું એ કોણ પુન્યસે, વસોદામતી ગેદ ખેલાવે. જ ૨
 શીવ સતકાંતિક આર બ્રહ્માદીક, નીરમ નેતી નેતી ગાવે:
 શેષ સહસ્ત્ર મુખ રટત નીરંતર, શોખકો પા ન પાવે. જ ૩
 સુંદર બદન કમળ દગે લોચન, ગડધનકે સંગ આવે;
 માતા જસોદા કરત આરતી, કળીરાજ દરશન પાવે. જ ૪

 * સમાપ્ત. *

सर्व तत्त्वों सार. राम.

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

राम

राम राम

राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

ભજન—કીર્તનનાં પુસ્તકો

પુસ્તકોનાં નામ

કિંમત રૂ.

કાવ્યદાહન મોટું (ત્રણે ભાગ સાથે)	૧
દ્યારમ કૃત કીર્તના સંગ્રહ મોટું	૨-
" " નાનું	૦-
છોટમકૃત કીર્તનમાળા (બે ભાગ સાથે)	૮-
લાવળાવાના પદ સંગ્રહ	૦-૮-૦
ઉપદેશ ચિંતામણી	૦-૫-૦
ભોવ ચિંતામણી (કારોબર મહાનજકૃત)	૦-૬-૦
જ્ઞાન ઉપદેશ મીંગળામ કાચર વિગેરે વીગેરેના	૦-૨-૦
ભજન બંડાર	૦-૧૦-૦
ભજન ચિંતામણી	૦-૮-૦
અષ્ટાંગ ભજનમાળા	૧-૪-
પદ સંગ્રહ મોટું	૧-૦-
ગોવરધન પદ સંગ્રહ	૨-૮-
નમ પદ સંગ્રહ	૦-૮-
ભક્તિ વિજય (બી સદગુરુ ભક્તિદાસ કૃત)	૦-૪-
ખ્યાલ ગુણગર	૦-૧૨-
મી શક્તિ કાવ્ય તથા અંખીકા કાવ્ય	૦-૧૨-૦
ભક્તિ ભાસ્કર (છોટમકૃત)	૦-૬-૦
સીવસાગર સંગ્રહ (શી ૧ ભક્તો માટે)	૦-૮-
વલ્લભકાવ્ય ભાગ ૧ લો	૦-૬-
" ભાગ ૨ જો.	૦-૧૦-
કળીરલીલા અમૃત (કળીર સાહેબના દસ અંધ.)	૦-૧૨-
ભજન રતનાવળી (બાળબોધ અક્ષર)	૧-૮-

ઉપરના પુસ્તકો ઉપરાંત જ્ઞાનપયોગી બીજાં પુસ્તકો નાવે પદઅંધ વાર્તા, તેમજ પૈદક, જ્યોતીષ, સંજ્ઞા, મુસલમાની કીરત વીગેરે સંસ્કૃત, ગુજરાતી, હિંદુસ્તાની પુસ્તકોનું “કપાટલાગ” આ આનાની ટીકીટ મોકલી મંગાવી લેવો.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

મહાદેવ રામચંદ્ર બાપુટે બુકસેલર.

અણ્ણરવાળા—અમદાવાદ.

